

இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி 15ஆவது தேசிய மாநாடு

05 | 06 | 07 - 09 - 2014

வவுனியா

“எங்கள் தேசமக்கள் சுதந்திரம்
அந்த விடுதலை விடியலுக்காய் ஒன்றுபடுவோம்”

தலைமைப் பேருரை
மாவை. சோ. சௌதிராசா

இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி

15ஆவது தேசிய மாநாடு

வவுனியா

தலைமைப் பேரூரை -07.09.2014

மதகுருமார்களே!

எம்தேசத்தின் தமிழர் தலைவர் திரு. சம்பந்தன் அவர்களே!

வரவேற்புக் குழுத் தலைவரே!

அதிதிகளாக வந்திருப்போரே !

கிராஜதந்திரப் பிரதிநிதிகளே !

தமிழ்த் தேசியக் கல்டமைப்பின் தலைவர்களே !

வடக்கு மாகாணசபை முதலமைச்சர் மற்றும் அவைத்தலைவர்.

கிழக்கு மாகாணசபை எதிர்க்கட்சி முதல்வரே !

இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் வட்ட,

மாவட்டக் கிளைகளின் பிரதிநிதிகளே !

பெரியோர்களே, தாய்க்குலத்தவர்களே !

தமிழரசு கிளைஞர்களே !

முதற்கண் அன்பு வணக்கம்.

இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சியின் ஆறாவது தேசிய மாநாடு 1958 "மே" 25ஆம் நாள் வவுனியாவில் நடைபெற்றதன்பின், தமிழரசுக் கட்சி சூரம்பித்த 1949 "மார்கழி" 18இலிருந்து 64ஆண்டுகள் நிறைவில் 15ஆவது மாநாடு மீண்டும் வவுனியாவில் வள்ளிப் பெருநிலப்பரப்பில் நடைபெறுவதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதே போல எம் தமிழ் மக்களும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைவார்கள் என நம்புகிறேன்.

தந்தை செல்வாவின் சுவடுகளிலிருந்து

1619ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பான் அரசு போர்த்துக்கேயரிடம் வீழ்ந்த பொழுதும், வள்ளிநிலப்பரப்பை ஆண்ட பரம்பரை ஆட்சியை நிலைநாட்ட 200ஆண்டுகளுக்கு மேலாக 1811வரை ஜரோப்பிய ஆதிக்கத்திற்கெதிராக, ஆங்கில ஆட்சிக்கெதிராக வீரத்துடன் போராடிய கைலை மன்னனும், பண்டாரவள்ளியனும் வாழ்ந்து அரசோச்சிய வீரமறவர் போராடிய

மண்ணில் அடங்காப்பற்று அந்தச் சுதந்திர தாகங்கொண்ட வன்னி நிலப்பரப்பில் தமிழரசு மாநாடு நடைபெறுகிறது. கற்சிலை மடுவுக்குப்பின் “மூள்ளிவாய்க்கால்” வரை சீங்கள் பேரினவாதத்திற்கு, மேலாதிக்கத்திற்கு எதிராகப் போராடி வீரத்தின் விளை நிலமாகவும் விடுதலைக்கு இலட்சிலட்சமாய் இலட்சியத்திற்கு உயிர் கொடுத்த வீரமன் அந்த ஆத்மாக்களின் ஆன்ம ஓலம் ஓலித்துக் கொண்டும் எம்பொறுப்பை கடமையை உணர்த்திக் கொண்டும் நிற்கும் சிவந்த தழிழ் நிலத்திலிருந்து இம் மாநாட்டை நடத்துகிறோம்.

1956ஆம் ஆண்டு தனிச்சிங்களம் ஆட்சிமாழிச்சட்டம் பண்டார நாயக்கவினால் நிறைவேற்றப்பட்டமைக்கு எதிராக காலிமுகத்திடலிலே தந்தை செல்வநாயகம் தலைமையில் நடைபெற்ற சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தின் பின் “திருமலைக்குச் செல்வோம் சிறுமை அடிமை வெல்லுவோம்” என்று 1956 ஆகஸ்ட் 17ஆம் திகதி திருமலை மாநாடு நடைபெற்றது. அந்த மாநாட்டிலே எடுக்கப்பட்ட தீர்மானம், “1957ஆம் ஆண்டு ஆவணி 20ஆம் திகதிக்கிடையில் பிரதம மந்திரியும் அரசும் இலங்கையில் சமஷ்டி அரசமைப்பில் தமிழர் தேசத்தில் தன்னாட்சியை நிறுவும் நடவடிக்கையை எடுக்கத்தவறின் அவ்விலட்சியத்தை அடைவதற்குச் சாத்வீக வழியில் கட்சி நேரடி நடவடிக்கையில் இறங்கும்” எனும் போராட்டத் தீர்மானம் அறிவித்தபின் 1957-07-26ல் பண்டாரநாயக்க செல்வநாயகம் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. ஓரளவு சுயாட்சி, நிலவுரிமை நிலைநாட்டப்பட்டது. 1958 ஏப்ரல் 08ஆந் திகதி அந்த ஒப்பந்தம் ரத்துச் செய்வதாகப் பண்டாரநாயக்கா அறிவித்தார். அதற்குப் பின்தான் 1958 “மே” மாதத்தில் 25ஆம் நாள் வவுனியாவில், இந்த வன்னி நிலப்பரப்பிலே அந்த மாநாடு நடைபெற்றது. அந்த மாநாடு போல் இம்மாநாடும் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததே.

இந்த மாநாட்டிலே எடுக்கப்படும் தீர்மானம் இலட்சிய தாகத்தால் முன்னெடுக்கும் போராட்ட அறிவிப்பு முன்வைக்கப்படுமென்பதும் முக்கியமானதாகும். தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் தலைவர்களுடனும் கலந்தாலோசித்து அதற்கான தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டு அறவழிப் போராட்டத்திற்கான திகதி அறிவிக்கப்படும் என்பது மிக முக்கிய தீர்மானமாக இருக்கும் என அறுதியிட்டுக் கூறுகின்றேன். அந்தப் பொறுப்பைக் கையேற்பதற்காகத்தான் நான் உங்களால் அங்கீகார

மனிக்கப்பட்டுள்ள தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்கிறேன் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். வன்னி நிலப்பரப்பில் மேற்கே 5000 ஆண்டு வரலாற்றைப் பிரதிபலித்து ஜந்து ஈஸ்வரங்களில் முக்கியமான திருக்கேதீஸ்வரமும், பாலாவி ஆறும் அமைந்துள்ளதும் வரலாற்றை ஆராய்ந்துள்ள அறிஞர்கள் இந்துமாக்கடல் வங்களாவிரிகுடா உருவாகுவதற்குக் காரணமாய் இருந்த பிரளயம் வருவதற்கு முன் பொதிகையில் பிறந்த தாமிரபரணி ஆறு பாலாவி வரை பெருகியிருந்த தெனக் கூறியுள்ளனர். இன்று தமிழகக் கடலோரத்தில் அதே தாமிரபரணி வீழ்ந்து வருகிறது. நாம் கடலால் பிரிக்கப்பட்டுள்ளோம். அதேபோல நாம் சிங்களத்திலிருந்து மனதால் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். விடுதலைக்காய் போராடவிதி கொண்டிருக்கிறோம்.

மன்னார்க்கடல் எங்கள் நிலத்தின் எல்லையோரத்தில் ஆழமற்றதும் மட்டிடல்கள் தெரிவதுமாய் புதிய கூழ்நிலைகளில் முத்து முதல் எண்ணைய் வரை கடல் வளமும் வேளாண்மை வளம் முதல் பல வளங்கள் கொழிக்கும் பிரதேசம். அத்தோடு மடுமாதா திருக்கோவில் உருவாகி மறையாவட்டமாய் விளங்குகிறது. அந்தப் பூமியிலே ரோமாபுரியிலிருந்து பாப்பரசர் 2015 தெத்திங்களிலே காலாடிவைக்கும் பரவசம் மதவேறுபாடு களுக்கு அப்பால் தமிழ் பேசும் மக்களின் ஆன்மம் பூரிக்கும், விடுதலைத் தாகமிக்க எம்மக்களின் இதயத்திற்கு ஆறுதலும் எதிர்காலமும் உண்டென்று நம்பிக்கையும் கொடுக்கும் மறைநிலப்பரப்பாயும் விளங்குகிறது.

மன்னார்க் கடலில் முத்தெடுக்க மச்சான் மன்றைக்கயிறு பிடித்து வாழ்வும் வளமும் சிறந்த அந்த ஆழியை அடுத்து ஏற்பிடிக்கும் வேளாண்மையும் விளைச்சலும் நிறைந்து எதிர்காலம் வளமாய் விளங்கும், உழைப்போர் பெருநிலப்பரப்பாய்த் திகழும் கிழக்கே, வவுனியா நகரத்தில் இந்த மாநாடு நடை பெறுகிறது சிறப்பானதேயாகும். தமிழர் வீரத்தின் விளைநிலமாய் கற்சிலைமடுவும் பனங்காமமும் பின் முள்ளிவாய்க்காலும் தியாகத்தின் சுவடுகளும் அதன் பின்னனியில் வற்றாப்பள அம்மன் திருவருளும் கூடிய மூல்லை நிலத்தின் பல துறை வளமும் இணைந்திருக்கும் வன்னி நிலப்பரப்பிலே “மீண்டும் போராடுவோம்” என்று எழுச்சி மிகு தீர்மானத்தை எடுப்பது தீர்க்கமாய் பொருத்தமாய் இருக்கிறது.

சர்வதேச இராஜதந்திர சந்தர்ப்பமும், குறிப்பாக இந்தியாவின் புதிய அரசின் சந்தர்ப்பமும் புலம்பெயர்ந்து வாழும் எமது உறவுகளின் பயனுள்ள உழைப்பும் கைகூடியுள்ள இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பற்றி நின்று இம்மாநாட்டில் பொருத்தமான இலக்கை எய்துவதற்கான இலட்சியம் நிறைந்த தீர்மானங்களை எடுப்போம் என அழைப்பு விடுக்கின்றேன்.

தந்தை செல்வநாயகத்தின் சுவட்டிலிருந்து “அமிர் அண்ணன்”, தளபதி அமிர்தலிங்கம், யாழிப்பாணத்தில் மல்லாகத்திலே 12க்குவது தமிழரச மாநாட்டிலே “இத்தாலியின் கரிபால்டி அழைத்ததுபோல் இளைஞர் சமுதாயத்தை போராட்டத்திற்கு அழைக்கிறேன்” என்ற தலைவனின் பாசறையிலிருந்தும் தமிழர் நிலம் எங்கணும் சிங்களச் சிறைகள் பலவும், என் வியர்வையும் இரத்தமும் சிந்தி உயிரே போய்விட்ட தென்று தூக்கி வீசப்பட்டு உயிர் மீண்ட சந்தர்ப்பங்களினதும் அனுபவங்களினதும் ஒரு தொண்டனாக பக்குவும் பெற்ற சமான்யனை, என்னை இன்று எம் தேசத்தின் தலைவராக விளங்கும் திரு. சம்பந்தன் அவர்களும் வடக்கு மாநிலத்தின் முதல்வர் நீதியரசரும் எம்கட்சிக் குழாத்தினரும் தமிழரசுக்கட்சியின் 15க்குவது தேசிய மாநாட்டில் எட்டாவது தலைமைப் பொறுப்புக்கு தொண்டனாக விளங்கும் என்னைத் தெரிவி செய்தமைக்காக எமது கட்சியின் தலைமைக்கும் உறுப்பினர்களுக்கும் என இதயம் நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் நடவடிக்கைகளில் தலையிடாது அஹிம்சைப் போரை நடத்திவந்த மகாத்மாகாந்தி, சபால் சந்திரபோல் காங்கிரஸ் தலைமைக்குப் போட்டியிட அறிவித்த பொழுது ஆபத்து வந்துவிடப்போகிறதென்று எண்ணிக்கொண்டு சீதாராம சாஸ்திரியை போட்டிக்கு நிறுத்துகிறார். ஆனால் தேசிய காங்கிரஸின் தலைவராக சந்திரபோல் வெற்றிபெறுகிறார். தலைமையுரையிலே “என் தேசத்தின் தந்தை மகாத்மாவே” என்று அழைத்துப் பேசுகிறார். ஹனோயிலிருந்து படைகளை வழிநடத்திப் புறப்பட்ட பொழுதும், அவ்வாறே காந்தியை அழைத்து வீரமுடன் இந்திய நாட்டை நோக்கி நடைபோட்டார். அந்த பாரம்பரியமும் பண்பும் தொண்டனுக்கும் போராளிக்கும் தளபதிக்கும் தலைவனுக்கும் இருக்கவேண்டும். பெருந்தலைவனாகவோ, தளபதி யாகவோ இல்லாது விட்டாலும் ஒரு நல்ல தொண்டனாக நின்று இப்பாரம்பரியத்தை, பண்பாடுகளைப் பின்தொடர்ந்து இந்த உயரிய

தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்கின்றேன். உங்கள் அணவரினதும் ஒத்துழைப்பும் எமக்கு உண்டு என்ற நம்பிக்கை ஆழப்பதிந்திருக்கிறது. இந்தப் பணிக்காகவே, தொண்டுக்காகவே ஜனநாயகவிழுமியங்களையும் அறவழிக் கோட்பாடுகளையும் நிலைநிறுத்தி தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் தமிழ் மூஸ்லீம் மக்களின் விடுதலைக்கும் விடிவுக்குமான போராட்டத்தில் அனைத்துமக்களினதும் அடக்குமுறை ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக சுதந்திரத்திற்காக ஜனநாயகத்திற்காகப் போராடுவதற்குக் கிடைத்த சுந்தரப்பத்தையிட்டுப் பெருமைப்படுகிறேன்.

தந்தை செல்வநாயகம் 1949 மார்கழி 18இல் இலங்கைத் தமிழருக்கட்சியின் வரலாற்று முக்கியம் மிக்க தலைமையுரையை நிகழ்த்தினார். 1951இல் திருமலை மாநாட்டிலே தலைமை உரை நிகழ்த்தினார். தமிழினத்தின் மூஸ்லீம் மக்களின் ஆடிமைத்தழழையை அறுத்து சமஷ்டி அரசியற் கோட்பாட்டில் தமிழ் மூஸ்லீம்களின் தன்னாட்சி அரசுகளை தமிழர் தாயகப்பிரதேசங்களில் நிலைநாட்டும் கொள்கைத் திட்டத்தைப் பிரகடனப்படுத்தினார். அந்த மாநாட்டில் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானங்கள் தான் கடந்த காலங்களிலும் எதிர்காலத்திலும் இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கு ஒரு அரசியலமைப்புத்திட்டம் உருவாகினால் அதன் அடிப்படையாகவே இருக்கும் என்பதில் உறுதியாக இருக்கிறோம்.

இலங்கையில் தமிழன் வரலாறு

1920களிலிருந்தே கண்டியத் தலைவர் களும் கண்டிய சம்மேனனமும் இலங்கைப் பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு தீர்வாக சமஷ்டி அரசியல் திட்டமொன்றை பொன்றும் மற்றும் சோல்பாரி ஆணைக் குழுவிடம் சமர்ப்பித்தனர். அத்திட்டத்தின் முக்கிய அம்சமாக:-

1. வடக்கு கிழக்கு ஒரு மாநில ஆட்சிநிர்வாகம்.
2. கண்டி ஒரு மாநில ஆட்சிநிர்வாகம்.
3. தாழ் நில தெற்குப் பிரதேசம் ஒரு ஆட்சி நிர்வாக மாநிலம் என்றும், ஒன்றி லொன்று ஆதிக்கம் செலுத்தாமலும்,

இம் மூன்று மாநில ஆட்சிகளும் சேர்ந்து மத்தியில் ஒரு கூட்டாட்சியை நடத்தலாம் என்றும் பரிந்துரைத்தனர். எஸ்.பி.எஸ்.ஐ. பண்டாரநாயக்கா அவர்களும் இதே எண்ணத்தையே கொண்டிருந்தார். இத்திட்டத்தை ஆதாரித்து “மோர்னிங் ஸ்டார் (Morning Star)” என்ற டட்டில் 1920களில் தொடர்ச்சியாக நான்கு கட்டுரைகளை வரைந்தார். ஆனால்

பிரித்தானிய அரசு இத்திட்டத்தை ஏற்கவில்லை. அக் காலகட்டத்தில் பிரித்தானிய ஆட்சிக்கெதிராக ஜரிஸ் மக்கள் ஜரிஸ் விடுதலைக்காகப் போராட வந்தனர் என்பதையும் குறிப்பிடவேண்டும். ஜரிஸ் விடுதலைப் போராட்டம் 20ஆம் நூற்றாண்டு வரை 1000 ஆண்டுகளாக நீடித்த பின் (Friday Agreement) வெள்ளிக்கிழமை உடன்படிக்கையின் மூலம் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது.

1948இல் இலங்கைக் குடியுரிமைச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டபின் 1948 டிசம்பரில் இந்திய பாகிஸ்தானியர் குடியுரிமை சட்டத்திற்கான பிரேரணை வந்த பொழுது ஏற்பட்ட கருத்து முரண்பாடுகளினால், தமிழ் காங்கிரஸிலிருந்து தந்தை செல்வா வெளியேறினார். 1949 மார்க்கி 18ஆம் நாள் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியை ஆரம்பித்து வைக்கு மாநாட்டின் தலைமை உரையாற்றிய தந்தை செல்வநாயகம் அவர்கள், “இலங்கையில் வாழுகின்ற தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் விடுதலை பெறுவதற்காக உழைக்கும் ஒரு ஸ்தாபனத்தை அமைக்க வேண்டும் எனும் தனி நோக்கத்துடன் நாங்கள் எல்லோரும் இங்கு கூடியிருக்கிறோம். இப் போதிருக்கும் நிலையில் யாம் விடுதலை பெறுவதற்கு ஒரு சுதந்திரத் தமிழரசை நிறுவுவது இன்றியமையாதது என்பது எமது திடமான நம்பிக்கையாகும்”என்று கூறினார். அதனை வரைவிலக்கணப்படுத்திய போது, “யாம் கோருவது இதுதான்”, “ஒரு சுயாட்சித் தமிழ் மாகாணமும் ஒரு சுயாட்சி சிங்கள மாகாணமும் அமைத்து இரண்டுக்கும் பொதுவானதோர் மத்திய அரசாங்கமுள்ள சமஷ்டி அரசு இலங்கையில் ஏற்படவேண்டும்” என விளக்கமளித்தார்.

1972இல் தமிழ் மக்களுக்குரித்தான் இறைமையை ஐநாயக அடிப்படை உரிமைகளை நிராகரித்து சிறிமாவோ தலைமையிலான கூட்டமைப்பு முன்னரிலும் பார்க்க வலுவும் கடுமையும் மிக்கதான (entrenched unitary constitution) ஒற்றையாட்சி அரசியலமைப்பைப் பிரகடனப்படுத்திய சந்தர்ப்பத்தினாலேயே வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படவேண்டி ஏற்பட்டது. 1972ஆம் ஆண்டு அரசின் புதிய அரசியலமைப்பை எதிர்த்து இளைஞர்களின் போராட்டங்கள் தமிழர் பிரதேச மொங்கும் பரவியிருந்தது. 1973 மார்ச் 9ஆம் நாள் நாமெல்லாம் சிங்கள அரசினால் சிறையிலடைக்கப்பட்டோம். 2 1/2 ஆண்டுகளின் பின் விடுதலை செய்யப்பட்ட போதும் மீண்டும் சில நாட்களில் நாம் கைது

செய்யப்பட்டோம். 11 தடவைகள் கைது செய்யப்பட்டு மொத்தம் ஏழு ஆண்டுகள் சிறையிருந்த பாக்கியம் பெற்றேன்.

1976 ஆம் ஆண்டின் வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானத்தை மக்களிடம் விநியோகித்துப் பிரசாரப்படுத்தினார்கள் என்பதற்காக திருவாளர்கள் அமிர்தலிங்கம், விளன்.நவரத்தினம், துரைரத்தினம், கா.பொ.இரத்தினம் ஆகிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கைது செய்யப்பட்டு 70ஆண்டுகள் சிறை, சொத்துப் பறிமுதல் என்றெல்லாம் அறிவித்து (Trial at Bar) சிறப்பு நீதிமன்றம் நிறுவி வழக்கு நடத்தப்பட்டது. தந்தை செல்வநாயகம் தலைமையிலே, ஜி.ஐ.பொன்னம்பலம், மு.திருச்செல்வம், புள்ளேநாயகம் முதலான அறுபத்தேழு வழக்கறிஞர்கள் அந்த வழக்கிலே தமிழினத்தின் சார்பில் வாதாடியிருந்தார்கள். முதலாவதாக அவசரகாலச்சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டமை செல்லுபடியாகாது என நீதிமன்றம் தீர்மானித்தது. கைது செய்யப்பட்டோர், பிணையில் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். இதன் காரணமாக 1977 ஏப்ரல் 13இல் சிறையிலிருந்து நானும் ஏனைய இளைஞர்களும் மீள வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. 1977 பொதுத் தேர்தலில் சுதந்திர தமிழ்மீழ் நிறுவ ஆணை வழங்கப்பட்டது.

அதுவல்ல தற்போது எடுத்துச் சொல்கின்ற பொருள், அந்தச் சிறப்பு நீதிமன்றத்திலே சட்டப்பார்வமான, தமிழ் இறைமை தொடர்பான வரலாற்று அடிப்படையான விவாதங்களை திரு. மு. திருச்செல்வம் குழாத்தினர், அரசியலமைப்பு வல்லாளர் குழாம் முன்னெடுத்து வாதாடினர். அதில் முக்கிய அம்சங்களைக் குறிப்பிடவேண்டும் சுருக்கமாக குறிப்பிடுகிறேன்.

(அ) இறைமை மக்கள் பிறப்புறிமை. அது எப்பொழுதும் மக்களிடமே இருக்கிறது. தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை இலங்கையின் எந்தவொரு அரசியலமைப்புக்கோ, ஆட்சிக்கோ தங்கள் சம்மதத்தைக் கொடுத்திருக்கவில்லை என்பதுதான்

(ஆ) “ஜேரோப்பியர் போரிலே பறித்த சுதந்திரம், ஆங்கில அரசினால் 1948இல் இலங்கைக்கு மீள அளித்த பொழுது, தமிழ் மக்களின் சுதந்திரம் தமிழ் மக்களிடமே திரும்பிவிட்டது” என்று வாதிடப்பட்டது.

நீண்ட நாட்கள் நடந்த அந்த வழக்கில் மூவர்கொண்ட அந்தச் சிறப்பு நீதிமன்றம், “இந்த அடிப்படை ஒன்நாயக உரிமைகள் மற்றும் அரசியல் சாசனம் பற்றிய உங்கள் விவாதங்களைக் கேட்டோம். ஆனால் இந்த

சிறப்பு நீதிமன்றத்திற்குத் தீர்ப்பு வழங்கும் சட்ட வரம்பு, அதிகாரம் (No Jurisdiction) இல்லை என்று வழக்கை நிறுத்திக் கொண்டது. ஆனால் அரசு உச்சநீதிமன்றில் அந்த வழக்கைத் தாக்கல் செய்தது. சில மாதங்களில் அரசு அந்த வழக்கைத் திருப்பிப்பெற்றுக்கொண்டது.

இப்பொழுது ஏன் இந்த அதிமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிலையை எடுத்துக்கூறுகிறேன் என்றால் தமிழ் மக்கள், தமிழர்களின் இறைமையை எந்த அரசுக்கோ, ஆட்சிக்கோ கையளிக்கவில்லை என்பதுதான்.

மக்கள் எப்பொழுது ஒரு அரசுக்குத் தம் இறைமையை வழங்கச் சம்மதிக்கிறார்களோ அப்பொழுதுதான் அந்த அரசு இறைமையுள்ள அரசாக மாறுகிறது.

கனடா சமஷ்டி நீதிமன்றத் தீர்ப்பு

இத் தத்துவங்களின் பின்னணியிலிருந்துதான் கனடா நாட்டில் “கியுபெக்” மக்களின் அரசியல் வேட்கைக்குத் தீவு காண்பதற்கு உள்ளக் குயநிர்ணய உரிமை “வெளியக் கூயநிர்ணய உரிமை” எனும் பதங்கள் உள்ளர்க்கப்பட்டிருந்தன எனலாம். இலங்கை இளப்பிரச்சினையிலும் 2003இல் ஒஸ்லோ உடன்படிக்கையில் மேற்கூறித்த தத்துவங்களும் பிரயோகிக்கப்பட்ட கொள்கை அடிப்படைகள் முன் வைக்கப்பட்டன.

தீர்வுத்திட்டங்கள்

தந்தை செல்வா காலத்திலேயே 1972ஆம் ஆண்டு சோல்பரி அரசியலமைப்பை நீக்கிலிட்டு புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்க, மக்கள் ஆணை பெற்றதாகக் கூறிய சிறிமாவோ தலைமையிலான பாராளுமன்றத்தை ஒரு அரசியல் நிர்ணய சபையாக மாற்றி அரசியலமைப்பை உருவாக்க முயற்சித்த பொழுது அந்த சபையிலே ஒரு சமஷ்டி அரசியல் திட்டத்தை தமிழரசுக் கட்சி முன்வைத்தமையை நினைவுட்டுகின்றேன்.

தந்தை செல்வா காலத்திலே தான் 1976இல் வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. சுயநிர்ணயத் தத்துவத்தின் இரு எல்லையையும் வெளிப் படுத்தியிருக்கின்றார். அடுத்து இந்திய ஆட்சியின் தலையீட்டின் பின் 1985 காலப்பகுதியில் இடம்பெற்ற திழ்புப்

பேசுவார்த்தை நிறைவேடப் பின் அப்பேசுவார்த்தையில் கலந்து கொண்ட ஜனநாயக மற்றும் ஆயுதப்போராட்ட அமைப்பினரின் சம்மத்துடன் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினால் 1985 “ஒசம்பர்” முதலைம் திகதி இந்திய அரசிடம் கையளித்த அரசியல் திட்டம் முக்கியம் பெற்றது. அதிட்டமும் ஒரு இணைப்பாட்சி மற்றும் தன்னாட்சித் தத்துவங்களின் அடிப்படையில் அமைந்தது. அதற்குப் பதிலளித்த ஜே. ஆர்.அரசு அதிட்டத்தை ஏற்றால் “தமிழ்முத்தை அடைந்ததற்குச் சமன்” என ஆவணம் கொடுத்தது அந்த பிரேரணையின் மூலம் இலங்கை அரசியலமைப்பு இலங்கையானது, “ஒரு கூட்டாட்சி அரசாக இருக்கும்” (Union of States) என்ற மகுடத்துடன் தயாரிக்கப்பட்டு ஆவணமாக உள்ளது.

இந்தப் பின்னணியிற்றான் இலங்கை ஜனாதிபதியாக இருந்த சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்காவின் வழிகாட்டிலில் அரசும், தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணியும் (பீரிஸ் - நீலன் திட்டம்) தயாரித்தளித்த அரசியல் தீர்வுத்திட்டம் “ஒந்றையாட்சி ஒழிக்கப்பட்டு, அதற்குப் பதிலோக” “பிராந்தியங்களின் ஒன்றியம்” (Union of Regions) என்ற அடிப்படையில் பொதுப்படியல்லாமல், தெளிவான மத்திய பிராந்தியங்களுக்கான அதிகாரப்பகுருவுடன் ஒரு அரசியல் திட்டம் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அவ் அடிப்படைத்திட்டம் ஏற்கப்பட்டிருந்தால் ஒரு சமங்கிடத் தத்துவத்தினால் தான் அரசியலமைப்பு உருவாகியிருந்திருக்க முடியும்.

நாம் முன்வைத்ததிட்டமும் அனுகல் முறையும்

2011 மார்ச் 18குந் திகதி ஜனாதிபதி இராஜபக்ஷி குழுவினரிடம் முன் வைத்த எம்மால் முன் வைக்கப்பட்ட தீர்வுத்திட்டத்தின் தெளிவான திடமான ஆவணத் தினும் 13ஆவது திருத்தச் சட்டம் பற்றி ஒருவார்த்தைகூட இருக்கவில்லை என்பதை அனைவரும் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். இதனை இராஜதந்திர வட்டாரங்களும் சர்வதேசமும் நன்கு அறியும்.

மத்திய அரசுக்குச் செல்லவேண்டிய 13 விடயங்களும் தன்னாட்சி மாநிலத்திற்குத் தேவையான 51 விடயங்களும், தெளிவாக வழங்கப்பட்டுள்ளன. 2011 தை 10கும் நாள் ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷி அரசுப் பிரதிநிதி குழு நிமால் சிறிபால டி. சில்வா, பீரிஸ் குழுவிற்கும், திரு. சம்பந்தன் தலைமையிலான குழுவுக்குமிடையிலான பேசு மேசையில் 2011 மார்ச்

18இல் தமிழ்தேசியக்கூட்டமைப்பினால் முன் வைத்த தீர்வுக்குட்டத்திற்கான அடிப்படைத் திட்டம். இத்திட்டம் சர்வதேச இராஜதந்தரிகளுக்கும் நன்கு தெரியும். ஒவ்வொரு திங்களிலும் 20க்குக் குறையாத முக்கிய இராஜதந்தரிகள், தூதுவர்கள் எம்முடன் பேச்சுவார்த்தை பற்றி கூராய்ந்தனர். ஓராண்டு எம் திட்டத்திற்கு பதில் தராமலே இழுத்ததித்து விட்டு 2012தைத்திங்களில் பேச்சு மேசையிலிருந்து அரசே விலகிவிட்டது.

ஆனால் ராஜபக்ச எதற்கும் இணங்கவில்லை என்பதையும் இன்றுள்ள வலுவான இறுக்கமான ஒற்றையாட்சி அமைப்பிலும், நிர்வாக நிறைவேற்று முறை ஜனாதிபதி ஆட்சியிலும், 18 ஆவது அரசியலமைப்புத் திருத்தம் முதலான விதிகள் உள்ளடக்கப்பட்ட ஒற்றையாட்சியில், அதிகாரங்களைப் பகிர்வதென்பது சாத்தியமற்றதாகும். இந்த ஆட்சியிடம் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கக் கூடிய தீர்வுக்குட்டத்தை முன்வைக்கும் திடசங்கற்பம் இல்லை என்பதேநாம் கொண்டுள்ள எண்ணமாகும்.

தமிழ்த் தேசியக்கூட்டமைப்பிடம் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியிடம் இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கு அரசியல் திட்டம் உண்டா? என்ற கேள்வி எழுப்பப்படுகிறது? இதோ பாருங்கள்:-

1. 1972 ஆம் ஆண்டு மே திங்களில் புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்க பாரானுமன்றத்தை அரசியல் நிர்ணய சபையாக மாற்றப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் இ.த.அ.கட்சி சார்பில் திரு. தருமலிங்கம் பா.உ அவர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட சமஷ்டி அரசியல் திட்டம் எங்களிடமிருக்கிறது.
2. 1983விருந்து இலங்கைப் பிரச்சினையில் பிரதமர் இந்திராகாந்தியின் தலையீட்டின் பின் 1985இல் திம்புப் பேச்சுக்கள் தோல்வியடைந்த நிலையில் இந்திய அரசினால் பிரதமர் ராஜீவ்காந்தியினால் விடுகப்பட்ட வேண்டுகோளின்படி, 1985 “ஷம்பர்” முதலாந்திகதி தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினால் முன்வைக்கப்பட்ட அரசியல் திட்டம் அத் திட்டத்தின் ஆவது பிரிவில் “Srilanka that is Ilankai shall be a Union of States” “அரசுகளின் ஒன்றியம்” என்றே ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. அதற்குப் பதிலளித்த ஜனாதிபதி ஜெ.ஆர் அரச 30.01.1986, அளித்த பதிலின் இறுதியில் 5.1 “This proposals are totally unacceptable that they are implemented the TULF would have all but attained Eelam”, என்று

பதிலளித்தது. (1985 திட்டத்தை ஏற்றால் தமிழீழத்தை அடைந்ததாகி விடும்)

3. 1957 ஆம் ஆண்டு பண்டா செல்வா உடன்படிக்கையிலும் 1965 ஆம் ஆண்டு டட்லி-செல்வா உடன்படிக்கையிலும் பிராந்திய சபைகள் தன் ஓரட்சியை நோக்கியதையாகவும் காணி நிலத்தை நிலைநாட்டுவதாகவும் இருந்தது
4. 1989,90களில் ஜனாதிபதி பிரேமதாசவினால் நியமிக்கப்பட்ட பாராளுமன்றக் குழுவில், நானும் ஒரு உறுப்பினராக இருந்துள்ளேன். அதிகாரப் பகுர்வை மையமாகக்கொண்டதோரு அரசியல் திட்டத்தை இந்திய அரசியலமைப்பை ஒத்ததாக அரசியல் திட்டத்தினால் தீர்வு காணவேண்டும் என திரு. மங்கள முனிசிப்கிபார்ஸ் செய்திருந்தார்.
5. 1995 ஆகஸ்டில் ஜனாதிபதி சுந்தரிகா பண்டாரநாயக்க பீரில் - நீலன் அரசியல் திட்டத்தின் முதற் பிரிவில் “ஒற்றையாட்சி ஒழுக்கப்பட்டு, “பிராந்தியங்களின் ஒன்றியம் - “Union of Regions” என்ற மகுடத்திட்டம் -ஜனாதிபதி சுந்தரிகா அரசும், தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியும் இணைந்து தயாரித்ததிட்டம்
6. ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷாவினால் நியமிக்கப்பட்ட நிபுணர் குழுவின் அரசியல் திட்டம் மற்றும் சர்வகட்சிப் பிரதிநிதிகளினால் முன்வைக்கப் பட்ட அரசியல் திட்டம்

13ஆவது அரசியல் திருத்தம் 1987இல் உருவான இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தினால் உருவாக்கப்பட்டது. இலங்கை இனப் பிரச்சினைக்கு 13ஆவது திருத்தச் சட்டம் தீர்வாகமாட்டாது என்ற எது நிலைப்பாட்டை தற்போதய இந்திய அரசிடமும் தெரிவித்துவிட்டோம். இந்திய அரசுகள் கூட 13ஆவது திருத்தச் சட்டத் திருத்தத்தை முழுமையாக அமுல்படுத்தி, “அதற்கும் அப்பால் சென்று அர்த்தமுள்ள வகையில் அரசியல் தீர்வைக் காண வேண்டும்” என்று இலங்கை அரசிடம் தெரிவித்தால், 13ஆவது திருத்தம் மேற்குறித்த பின்னணிகளிலிருந்து அரசியல் தீர்வாக இருக்கவில்லை என்றுதானே அர்த்தம்.

ஒற்றையாட்சியில் தீர்வு சாத்தியமில்லை

இருந்தாலும் இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தப்படிதானே வடக்கு கிழக்கு மாநிலங்கள் இணைப்பு மற்றும் ஒரே அரசியல் அலகு, சட்ட ஒழுங்கு மற்றும் காணி அதிகாரம், நிதி அதிகாரங்கள் உள்ளன. உள்ள பிரச்சினை என்னவென்றால்

1. இலங்கையிலுள்ள வலுவான ஒற்றையாட்சித் திட்டத்தினால் தெளிவான திட்ட வட்டமான ஆட்சி அதிகாரப்பகிர்வு சாத்தியமற்றது. 13வது அரசியலமைப்புத் திருத்தம் மாகாணங்களுக்கு அதிகாரம் பகிரப்படும் நோக்கில் 1987 ஓப்பந்தப்படி உருவாக்கப்பட்டதாகும். 13 "பிளஸ்" என்று பேசபவர்கள் 13ஆவது திருத்தத்தில் வழங்கப்பட்ட விடயங்களில் கமநலச் சேவைகள், போக்குவரத்து முதலான அதிகாரங்களைப் பறித்தெடுத்துவிட்டது. "திவநெகும்" சட்டத்தை நிறைவேற்றி நிதி அதிகாரங்களையும் எடுத்து விட்டனர் என்பதையும் தெரிந்து கொள்வார்கள்.
2. நிர்வாக அதிகார ஜனாதிபதி முறை (Executive Presidency) இருக்கும் பொழுதும் 18ஆவது திருத்தச் சட்டம் சுதந்திரமற்ற பொலிஸ் ஆணைக்கும், தேர்தல் ஆணைக்கும், நீதிச் சேவை ஆணைக்கும், இலஞ்சு ஒழிப்பு ஆணைக்கும், பொதுச் சேவை ஆணைக்கும் இருக்கும் நிலைமையிலும் ஆட்சிப் பகிர்வு சாத்தியமற்றதாகின்றது.

உதாரணமாக மாகாணங்களுக்குரிய மிகக் குறைந்தளவிலான நிதி கையாள்கை அதிகாரங்களைக் கூட மத்திக்கும், பொருளாதார அமைச்சருக்கும் திருப்பி எடுத்து மத்திய மயப்படுத்தும் "திவநெகும்" பிரேரணைக்கெதிரான எமது வழக்கில் உயர் நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்கும், அந்தத் தீர்ப்பை வழக்கிய பிரதம நீதியரசர் சிராணி பண்டார நாயக்காவுக்கும் எதிராக பாராஞ்மன்றத் தெரிவுக்கும் செயல்பட்டமையையும் எடுத்துக்கொள்ள முடியும்.

அடுத்தது, அளவுக்கதிகமாகவும் அரசியல் மயப்படுத்தப்பட்ட பேரினவாத இராணுவ ஆதிக்கமும், நில ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் தமிழ், முஸ்லீம் மக்களின் இனக் குடிப்பரம்பலைச் சீர்க்குவதைத்து மாற்றியமைத்து தேசிய இனமொன்றுக்குரித்தான சுயநர்ணைய உரிமைத் தத்துவத்தையும் மக்களுக்குரிய மனித உரிமை, மனிதாபிமான உருத்துக்கள் மற்றும் ஜனநாயக அடிப்படை உரிமைகளை இல்லாதொழிப்பதுமான, ஒரு இனத்துக்கான மொழி, மத, பண்பாடுகளை அழித்து இறுதியில் இன அடையாளங்களை அழித்துவிடும் பெளத்த ஆதிக்கத்தின் இன்றைய பெளத்த குருமாரின், பொதுபலசேன, இராவணசேன, தேசிய சுதந்திர முன்னணி முதலான சக்திகளின் பேரினவாத நிகழ்ச்சித் திட்டத்தையே

நடைமுறைப்படுத்திவரும் ராஜபக்ஷி அரசு ஒன்றுபட்டிருந்த வடக்கு கிழக்கு மாநிலத்தைப் பிளவுபடுத்துவது மட்டுமல்ல, இராணுவ மயமாக்கி, சிங்கள மயமாக்கி, பெளத்தமயமாக்கும் நடவடிக்கைகளையே அனுமதித்து நடைமுறைப்படுத்திவருகிறது.

வடக்குக்கிழக்கு இணைந்த மாநிலத்தில் நாமே ஆட்சி செய்திருக்கமுடியும். தற்போதும் ஒட்டுமொத்தமாக 41 உறுப்பினர் பெரும்பான்மை பெற்று இருக்கிறார்கள். இதனை பிரதமர் நரேந்திரமோடியிடம் தெரிவித்தோம். இதன்மூலம் வடக்குக்கிழக்கு இணைக்கப்படவேண்டியதன் அவசியத்தை வற்புறுத்தியிருக்கிறோம்.

அடுத்து 13ஆவது திருத்தச் சட்டம் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு அல்ல என்ற எண்ணமும் அதற்கு அப்பால் சென்று அரசியல் தீர்வுகாண வேண்டுமென்ற திட்டமான ஒருமைப்பட்ட நிலைப்பாடும், இந்தியா உள்ளிட்ட சர்வதேசமும், இலங்கையில் மாறி மாறி வந்த ஜனாதிபதிகளும் ஏற்றுக்கொண்ட நிலைப்பாடு என்பதைத் திட்டவட்டமாகக் கூறிவிடலாம்.

போர்க்குற்றமும் சர்வதேச விசாரணையும்

இலங்கையில் தமிழ் இனப்பிரச்சினைக்கு நாம் கொண்டிருந்த அனுகல் முறை மற்றும் அடிப்படைக்கொள்கை, கோட்பாடுகளை கைவிடாது சமர்ப்பித்த அரசியல் திட்டங்கள், அடிப்படைகளை மாறிமாறி வந்த அரசுகள் ஏற்றுப் பேச்சு நடத்த ஆயத்தமில்லை, இன்றுவரையுள்ள ஜனாதிபதியோ, அரசாங்கமோ இனப்பிரச்சினைத்தீர்வொன்றை முன்வைக்கத் திடசங்கற்பமோ, எண்ணமோ கொண்டிருக்கவில்லை என்பது மிகத் தெளிவானதாகும். இந்த அரசில், ஜனாதிபதியிடம் நம்பகத்தன்மையை தமிழ் மக்கள் கொள்ளவும் இல்லை.

2011 ஜூலை 24ஆந் திகதி அமெரிக்க இராஜாங்கத்தினைக்களாம் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பை அழைத்தது. திரு. சம்பந்தன் தலைமையில் நாம் சென்றிருந்தோம். 2009இல் முடிவுக்கு வந்த போரின் காலத்தில் இடம் பெற்ற மனித உரிமை மீறல்கள் மற்றும் போர்க்குற்றங்கள், மனிதாபிமான உரிமைகள் மீறப்பட்டமை தொடர்பில் எமது கருத்துக்கள் கேட்கப்பட்டன. திரு. சம்பந்தன் பதில்களின் நம்பகத்தன்மையின் பேரில் ஐ.நா மனித உரிமைப் பேரவையில் 2012இல் மார்ச் மாதத்தில்

போர்க்குற்ற விசாரணைப் பிரேரணைகள் முன்வைக்கப்பட்டதை உலகமே அறியும். ஒரு அரசியல் கட்சிக்கு மனித உரிமைப் பேரவையில் உத்தியோக பூர்வமாக அங்கம்வகிக்கும் உரித்தில்லை என்பதையும் யாவரும் அறிவர்.

அரசுகளின் பிரதிநிதிகளும் தன்னார்வ மற்றும் மனித உரிமை அமைப்புக்களும் தான் பங்குபெறமுடியும் என்பதை அறியாதார் உள்ளனர். அங்கு எடுக்கப்படும் தீர்மானங்கள் உறுப்புறிமை கொண்ட நாடுகளின் தலைநகரங்களில்தான் தீர்மானம் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. நாம் அந்த நாடுகளின் தலைமைகளுடன் முடிந்தளவு பேச்சில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். வெளியிலும் முக்கிய நாடுகளின் ஆலோசனை மற்றும் மனித உரிமை அமைப்புக்களின் அனுசரணையுடன் நாம் இராஜதந்திர நடவடிக்கைகளில் அந்தந்த நாடுகளின் நம்பகத்தன்மையை பெற்றளவில் வேலை செய்திருக்கிறோம். அமெரிக்க, பிரித்தானிய முதலான வல்லாண்மை நாடுகளின் முன்னன்றுப்புக்களால் இராஜதந்திர நடவடிக்கைகளால் குறிப்பாக மனித உரிமைப் பேரவையின் தலைவி நவீந்தம்பிள்ளை அவர்களின் உயர்ந்த முயற்சிகளால் தற்போதுள்ள போர்க்குற்ற விசாரணைத் தீர்மானம் நிறைவேறியிருக்கிறது. இலங்கை வந்திருந்த மனித உரிமைப் பேரவைத் தலைவியுடன் கொழும்பில் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தை பயனுள்ளதாக அமைந்தமையை சுட்டிக்காட்டவேண்டும். போர்க்குற்ற விசாரணை தொடர்பில் அந்தப் பிரேரணை நாம் எதிர்பார்த்த அளவு நிறைவைத் தராது விட்டாலும் அதையாவது நிறைவேற்ற முடிந்தமை பெரும் இராஜதந்திரச் சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்கும் ஆற்றல் நிறைந்த நாடுகளினால் தான் நிறைவேறியது. இதனைக் கூட முறியிடத்துவிட சிலர் அரசு தரப்பு மட்டுமல்ல தமிழர் தரப்பிலும் எடுத்த முயற்சிகளை எல்லோரும் அறிவார்கள். இந்தப் பிரேரணைகள் ஐநா செயலாளர் நாயகத்தினால் நியமிக்கப்பட்ட நிபுணர்கழுவின் அறிக்கை மற்றும் மனித உரிமைப் பேரவைத் தலைவரின் அறிக்கைகளின் அடிப்படையில் தான் உருவாக்கப்பட்டன என்பதை அறியவேண்டும். இந்தவிடயத்தில் கணிசமான புலம் பெயர்ந்த அமைப்புக்களின் முயற்சிகளைப் பாராட்டாமல் இருக்கழுமிடியாது. அதே நேரத்தில் தவறான முயற்சிகளைக் கண்டிக்காமலும் விட முடியாது.

ஜ.நா மனிதஉரிமைப் பேரவையில்

சென்ற முறை நிறைவேற்றப்பட்ட போர்க்குற்ற விசாரணைக்கான பிரேரணை பேரவையில் முன் வைக்கப்பட்ட தருணத்தில் தெள்ளாபிரிக்கா, ஜப்பான், இந்தியா நடுநிலை வகித்தன. தங்களைத் தற்காத்துக்கொண்டது மட்டுமல்ல நல்லினாக்கத்தை ஏற்படுத்தி அரசையும் த.தே. கூட்டமைப்பையும் பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபடுத்தி இனப்பிரச்சினை முதலானவற்றிற்குத் தீர்வை ஏற்படுத்த நல்லினாக்கத்தை ஏற்படுத்தவே நடுவு நிலைமை வகித்தத்தாகக் கூறின. இதன் பொருட்டு தெள்ஆபிரிக்கா, தனது சிறப்புத்தாதுவராகச் செயற்பட ஆபிரிக்கத் தேசியக் காங்கிரசின் செல்வாக்கு மிகுந்தவரான அந்நாட்சின் துணை ஜனாதிபதி சிறில் ரம்போசாவை நியமித்திருக்கிறோம் என்று கூட அறிவித்தது. இதன் தொடர்பில் அரசுப் பிரதிநிதிகளையும் த.தே. கூட்டமைப்பையும் தெள்ளாபிரிக்காவுக்கு வேறு வேறு சந்தர்ப்பங்களில் அழைத்துப் பேசியது. அவர், சென்ற “யூன்” மாதத்தில் இலங்கைக்கு வந்து பேசுக்களில் ஈடுபட்டார். த.தே. கூட்டமைப்பு முன் வைத்த வாதங்களை பெருமளவில் ஏற்றுக்கொண்டார் என்றே நம்புகின்றோம். ஆனால் தெள்ளாபிரிக்க ஜனாதிபதியைத் தங்களுக்கு உதவுமாறு அழைத்த இலங்கை ஜனாதிபதி, அழைத்த வேகத்திலிருந்து அடக்கி வாசிக்க ஆரம்பித்துள்ளார். நாம் ராம் போஷாவுடன் பேசாதுவிட்டால் நாம் அவர்களின் அனுசரணையை வென்றெடுத்திருக்க முடியாது. அரசின் ஏமாற்றுத்தனத்தை அவர்களும் அறிய வைப்பதில் நாம் வெற்றி பெறுவோம் என நம்புகிறேன்.

60 ஆண்டுகளின் தொடர்ச்சியாக போர் முறிந்த பின் வரைக்கும் ஜ.நா மனித உரிமைப்பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட போர்க்குற்ற விசாரணை வரைக்கும் இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சியும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பும் கொண்டிருந்த நடவடிக்கைகளையும் இராஜதந்திர செயற்பாடுகளையும் பொதுத் தேர்தல், உள்ளுராட்சி மன்றங்களின் மாகாணசபைத் தேர்தல்களில் வடக்குக்கிழக்கு மாநிலத்தின் தமிழ் மக்கள் தொடச்சியாக மிக திடசங்கற்பத்துடன் பெரும்பான்மையான வாக்கு களினால் எம்மை ஆதரித்து இராஜபக்கி அரசுக்கும் உலகுக்கும் வெளிப்படுத்தியிருந்தமையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். அதற்காக எமது தமிழ் மக்களுக்கு எம் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

சர்வதேச சந்தர்ப்பங்களைப் பற்றி நிற்போம்

சர்வதேச சந்தர்ப்பத்தை நாம் சிரியாகப் பயன்படுத்தாது விட்டால் இலங்கை அச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி வென்றெடுத்துவிடும். சர்வதேச சந்தர்ப்பம் எப்பொழுதும் ஒன்றே மாதிரி இருக்குமென்பது இல்லை. தற்போதுள்ள சூழ்நிலையில் மத்திய கிழக்கிலும் முக்கியமாக இஸ்ரேல்-பாலஸ்தீன் பிரச்சினை கார்சா பள்ளத்தாக்கில் நடைபெறும் போர் உலகை ஆக்கிரமித்திருக்கிறது. அதே போல் ரூசிய உக்ரைன் போராட்டங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

2014 ஆரம்பத்தில் இலங்கை வந்த ரூசிய இராஜதந்திரி என்னிடம் வெளியார் தலையீட்டை தாம் விரும்பவில்லை என்று எடுத்துரைத்தார். இப்பொழுது ரூசியா தன் இன ரூசியர்களுக்காக உக்ரைன் மீது படையெடுத்து ரூசிய மக்கள் பிராந்தியத்தை ரூசியாவுடன் இணைத்துக்கொண்டமையையும் என்னிப் பார்க்கவேண்டும். அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய யூனியன் உள்ளிட்ட நாடுகளும், நேட்டோவும் ரூசியா மீது பொருளாதாரத் தடை விதித்துள்ளமையையும், உக்ரைனை ஆதரித்து ஏற்றபதையும் குறிப்பிடலாம். இதுபோலவே சிரியாப் பிரச்சினையும், ஈராக் பிரச்சினையும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இவற்றில் வல்லாண்மை நாடுகளினதும் பிராந்திய நலன்கள் மற்றும் பொருளாதார நலன்கள் அந்தந்த நாட்டு நடவடிக்கைகளின் பின்னணியிலிருக்கும்.

அன்மையில் ஜக்கிய அமெரிக்காவின் விமானப் போர்ப்படைக் கல்லூரியின் சர்வதேச பாதுகாப்புக்கான கற்கைகள் திணைக்களத்தின் பேராசிரியர் அமித் குப்தா இலங்கையின் மாநாடொன்றில் பேசும் பொழுது “இலங்கையானது அமெரிக்கா, சீனா, மற்றும் இந்தியா ஆகிய புதிய கூட்டணியுடன் சமச்சீரான உறவுகளைப் பேணவேண்டும். அதுவே வளர்ச்சிப்பாதைக்கு நல்லது என்றும் “இலங்கை ஆசியாவில் ஒரு கேந்திரியல்தான்த்தில் இருப்பதை மறந்துவிடக்கூடாது” என்றும் கூறியிருக்கிறார் என்பதை ஆராய வேண்டும். இலங்கை அரசுகளானது குறிப்பாக சுதந்திரிக் கட்சி ஆட்சிகள் 1962இல் இந்திய சீனப் போரின் போதும், 1971இல் இந்திய பாகிஸ்தான் போரின் போதும் சீனாவையே ஆதரித்து நின்றன. தற்போதைய அரசும் இலங்கையில் சீனா காலூன்றும்

நடவடிக்கைகளையே திட்டமிட்டுத் தீவிரப்படுத்தி வருகிறது. இச் செயலானது இந்திய நாட்டுக்குப் பெரும் சவாலாகவே இருக்கும்.

வல்லாண்மை நாடுகளின் சந்தர்ப்பங்களும் தந்திரோபாயங்களும்

1971இல் பங்களாதேசம் உருவாக்கப்பட்டபோது இந்திராகாந்தி யின் தூரநோக்கில் பாகிஸ்தானிலிருந்து பங்களாதேஸ் உருவாக்க வேண்டும் என்பதுதான். ருசியாவுடன் இருபதாண்டு நட்புறவு உடன்படிக்கையிருந்தது. சீனா, பங்காளதேஸ் விடயத்தில் பாகிஸ்தானுடன் நட்புறவைப் பேணியது. சீனாவின் இந்த நிலைப்பாடு ஆச்சரிய மானதே. அரசியலிலும், பொருளாதாரத்திலும் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட பங்காளதேஸ் மக்கள் பாட்டாளிகளின் விடுதலைக்கு எதிராக இருந்தது. சீனாவும் அமெரிக்காவும் பங்காளதேஸ் மக்களின் பொதுத் தேர்தல் தீர்ப்பையும் மதிக்கவில்லை.அமெரிக்கா சீனா, பூட்டோவின் பாகிஸ்தான் ஒரு பக்கமும், இந்தியா,ரூசியா, பங்காளதேஸ், ஈரான் ஒருபக்கமாகவும் பிரிந்து நின்றன. அவ்வாறே ஐநா.பாதுகாப்புச் சபையிலும் ரத்து அதிகாரத்தைப் பாவித்தனர்.பங்காளதேஸ் விடுதலையை முதலில் அங்கீரித்தது ரூசியாதான். சீனாவும்,அமெரிக்காவும் எதிர்த்து நின்றன. இங்கு சித்தாந்தம் பொதுவுடமை எல்லாம் பொருத்தமாக இருக்கவில்லை.

இப்பொழுது பொருளாதார நலன்களில் 2014இல் ஒரு புதிய கூட்டு உருவாகியிருக்கிறது. "BRICS" ஜந்து நாடுகள், IMF, World Bank க்கு ஈடான கோட்பாட்டில் உருவாகியிருக்கின்றன. பிரேசில், ரூசியா, இந்தியா சீனா, தென்தூரிக்கா ஒரு நிதிக் கட்டமைப்பில் வேலை செய்ய உடன்படிக்கை செய்துள்ளன. இவற்றைப் பார்க்கின்ற போது பொருளாதார நலன்களின் அடிப்படையில் இக்கூட்டுக்கள் உருவாகின்றன என்பது தெரியும்.

இதுபோலவே புதிய இராணுவக் கூட்டுக்களும் "நேட்போ" போன்று உருவாக்கப்படுகின்றன. புதிய பொருளாதாரக் கோட்பாடான உலக மயமாக்கல், (Globalisation) சந்தை வர்த்தகப் பொருளாதாரம் (Market Economy) உலகில் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றது. உலகில் மூன்றாவது உலகப்போர் வருமாயின் பொருளாதார வளங்களை மையமாகக் கொண்டே தொடர்க்கப்படலாம்.

அடுத்து சீனாவின் பொருளாதார, இராணுவ தந்திரோபாயங்களில் உலகின் பரவலான புதிய வகிபாகத்தையும், புதிய மூலோபாய சுற்றி வளைப்புக்களையும் உருவாக்கி வருகின்றது. கடன் கொடுப்பது முதல் முதலீடு செய்வதிலும் அந்தந்த நாடுகளில் உற்பத்திப் பொருள்கள் கொள்வதிலும் செல்வாக்கைச் செலுத்துவதில் ஆழமாகவும், அகலமாகவும் கால் பதித்து வருவதையும் மறுபக்கம் போட்டியாக அமைந்துள்ள சூழல்கள்களையும் பாசீலிக்க வேண்டியுள்ளோம்.

பிரதமர் மோடியுடன் சந்திப்பு

பிரதமர் நரேந்திர மோடி அவர்களையும் வெளிவிவகாரத்துறை அமைச்சர் செயலர்களையும் ஆகஸ்ட் 22, 23இல் சந்தித்துப் பேசுவதற்கு முன்னர் அரசின் கையாளாக நின்று வரும் சுப்பிரமணிய சுவாமியின் சலசலப்புகளுக்கு மத்தியில், பாரதப் பிரதமருடன் பேச்சு நடாத்திய பொழுதும், பின்னரும் பிரதமரின் அணுகுமுறை, “பாதிப்புற்ற மக்களிடம் அனுதாபம், அனுசரணை வெளிப்பட்டமை” எமக்கு ஒரு புதிய உற்சாகத்தையும் நம்பிக்கையையும் தந்திருந்தது. “இராஜதந்திர ரீதியில் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு வெற்றி பெற்றிருக்கிறது” என்று இராஜதந்திரியான டயான் ஜயத்திலக போன்றோர் குறிப்பிடுமொவக்கு இராஜதந்திரம் இரு தரப்பிலும் கையாளப்பட்டிருக்கிறது. இது இராஜபக்கூ அரசுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட செய்தியாகும்.

அவுஸ்ரேலியாப்பயணமும் கொழும்புத் திட்டமும்

அண்மையில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் குழுவாக அவுஸ்த்ரேலியா சென்றிருந்தோம். அவுஸ்ரேலியாவில் மேற்கு அவுஸ்ரேலியப் பல்கலைக்கழகத்தில் (Western Australian University) யில் ஒரு கலந்துரையாடலில் பல்கலைக்கழக ஆய்வில் சீனாவின் முக்கியத்துவம் பற்றி குறிப்புக்கள் இருந்தபொழுதிலும் “எதிர்காலத்தில் இந்தியாதான் வளரும் வல்லாண்மை நாடாகும் “Growing Economic Power” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

அடுத்ததாக அவுஸ்த்ரேலியாவின் முக்கிய பல நாடுகளில் முதலீடுகளும், வர்த்தக முன்னேற்றங்களும் பங்களிப்புக்களும் அவுஸ்ரேலியாவை மையப்படுத்தி பொருளாதாரக் கட்டமைப்புகளும் ஏற்படலாம். இலங்கையைப் பொறுத்தவரையிலும் அவுஸ்ரேலியா

முதலீடுகளைப் பெருக்கும் திட்டத்திலுள்ளது. இன்னும் “கொழும்புத் திட்டத்” (Colombo Plan)த்தை அவஸ்திரேவியா முன்னெடுக்கவுள்ளது. இந்நிலையில் வடக்கு கிழக்கு மலையகப் பிரதேசங்கள் போன்ற பாதிப்புக்குள்ளான பிரதேசங்களின் திட்டங்கள் உள்ளீர்க்கப்படவேண்டும். இவையில்லாம் எமக்குள்ள இராஜதந்திர உபாயங்களினால் ஊக்குவிக்கின்றன. அதற்கான பங்களிப்பை ஆய்வுகளையும், திட்டங்களையும் உருவாக்க நிபுணத்துவத்தைப் பெறவேண்டியுள்ளோம்.

தமிழரசுக்கட்சியின் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் கடமையும் பொறுப்பும், உடனடிப்பிரச்சினங்கள்.

ஜ.நா. மனித உரிமைப் பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள போர்க்குற்ற விசாரணையை உருவாக்குவதில் எமக்கிருந்த பங்காளது கணிசமானது. அந்த விசாரணைகளினால் உள்ளமைகள் கண்டறியப்பட வேண்டும் என்பதுடன் அதனாடிப்படையில் தமிழ் இனப்பிரச்சினங்க்கான தீர்வு ஏற்படவேண்டும் என்பதுதான். இத்தகைய காலச்சம்பவங்கள் இடம் பெறாமல் தடுப்பதும், அதற்கான நிவாரணங்களைப் பெறுதலும் முக்கியமாகும்.

அரசியல் தீர்வு ஒன்றை ஏற்படுத்துவதில் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு, உள்ளமைகளைக் கண்டறிவதில் கையாளவேண்டிய பொறுப்புக்கள், மற்றும் சர்வதேச இராஜதந்திர உபாயங்களில் வேலை செய்வதற்கான நிபுணத்துவ கட்டமைப்பையும் உள்வாங்குதலும் அவசியமானதாகும். அதேவேளை இலங்கையில் எமக்குரிய கடப்பாடுகளையும் பொறுப்புக்களையும் கண்டறிந்து, அடையாளப்படுத்தி அவற்றை முன்னெடுப்பதற்கான பொறிமுறைகளையும் வேலைத் திட்டத்தையும் உருவாக்கவேண்டும்.

1. வேலைத் திட்டத்தில் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் நிலபகரிப்பைத் தடுத்து நிறுத்துவதும்
2. அந்நிலங்களை திரும்பக்கையளிக்கச் செய்தலும் மக்களின் மீள்குடியேற்றத்தின் பொருட்டு மக்களுக்குச் சொந்தமான காணிகளிலிருந்து இராணுவத்தினரை வெளியேற்றி செல்லகைவத்தலும் மிக அவசியமானதாகும். இராணுவ ஆதிக்கம் தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் நீக்கப்படவேண்டும் என்பது மிக அவசியமாகும்.

3. தமிழ்நிலம், மொழி, பண்பாடு, மதவழிபாட்டுத்தலங்கள் அதன் சின்னங்கள் பாதுகாக்கப்படுதல் வேண்டும்
4. மக்களின் உளாடல் ரீதியானதும் குறிப்பாக பெண்களின் பாதுகாப்பையும் உறுதிப்படுத்துதல் வேண்டும்
5. இன அழிப்பை ஆவணப்படுத்துதலும் தத்துவார்த்த ரீதியில் நிருபித்தலுக்குமாக எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் வேண்டும்

இதன் அடிப்படையில் எம்முன்னுள்ள உடனடிப் பணிகள்:-

1. இனவழிப்பு தொடர்பானவை
2. நில மீப்புத் தொடர்பானவை
3. பெண்களின் பாதுகாப்புத் தொடர்பானவை
4. காணாமல் போனவர்கள் தொடர்பானவையும் அவர்கள் வாழ்வாதாரம் தொடர்பானவையும்.

இந்த அடிப்படையில் பிரேரணைகளை உருவாக்குவதிலும் சர்வதேச மற்றும் ஐ.நா மனித உரிமைப் பேரவைக்கு அறிக்கையிடுதலும் முக்கியமானதாகும். இதற்கு பொருத்தமான நாடுகளை வென்றெடுக்க வேண்டும். இதன் பொருட்டு நிபுணத்துவம் மிக்கவர்களையும் சர்வதேச சட்டங்களினால் அனுபவங் கொண்டோரையும் சான்றோர்களையும் உள்ளடக்கிய ஆணைக்கும் ஒன்றைப் பிரேரிக்கின்றேன்.

காங்கேசன்துறை துறைமுகமும், பலாலி விமான நிலையமும்

அம்பாந் தோட்டையில் வீரக்கொட்டியாவில்தான் விமான நிலையம் அரசினால் கட்டுவதற்கு முதலில் ஏற்பாடிருந்தது. அங்குள்ள சிங்கள மக்களும், விவசாயிகளும் தங்கள் நிலங்கள் பறிக்கப்படுவதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தவுட ணேயே புதுமாத்தளஞ்சுக்கு விமான நிலையத்தை மாற்றிவிட்ட இராஜபக்கம் அரசு, வளிவடக்கில் காங்கேசன்துறைமுகம், பலாலி விமானநிலைய அபிவிருத்தி என்று இலட்சக்கணக்கான விவசாய குடியிருப்பு நிலங்களையும், மீன்பிடி வளமுள்ள கடற்பிரதேசங்களையும் அபகரித்து இராணுவத் தேவைகளுக்கும், வர்த்தக நடவடிக்கைகளுக்கும் அந்நிலங்களைப் பயன்படுத்துகிறது. அம்மக்களை அகதிகளாக்கி அனாதரவாக்கி தெருவில் விட்டுவிட்டு 25கூண்டுகளுக்கு மேலாக உல்லாச புரியில் ஆளுங்கட்சியினரும், இராணுவத்தினரும் பகற்கொள்ளபோல் மேலும் மேலும் தமிழ் மக்களின் நிலங்களைக் கொள்ளலையாடிக்கிறார்கள்.

காங்குறைமுகம், பலாவி விமானநிலையம் எம் மாநிலத்திற்கு வேண்டும். அதற்கான அபிவிருத்தி விஸ்தரிப்புக்கு ஆழமற்ற கடற்பரப்பைச் சிங்கப்பூர் போல பாவிக்கலாம் என்ற எமது ஆலோசனை நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பொழுதும் அதைச் செய்யலாம். அதனை வற்புறுத்துகிறோம். அபகரிக்கப்பட்ட வலிவடக்கில் மட்டும் 6000க்கும் அதிகமான ஏக்கர் நிலங்கள் மீளக் கையளிக்க வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்துகிறோம்.

கிளிநோச்சியில் இரண்ணமடுக்குளத்தை அண்டிய பிரதேசங்களில் 1700 ஏக்கர் மக்களின் நிலங்களை அபகரித்து அரசு 10,000 இராணுவக்குடியிருப்புக்களைக் கட்டத்திட்டமிட்டு நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு இராணுவக்குடும்பத்திற்கு 5பேர் என்று பார்த்தால் 50000 சிங்கள பெளத்தர் குடியேற்றப்படுவார்கள். மொத்தமாக தமிழர் பிரதேசங்களில் அபகரிக்கப்பட்ட சம்பூர் உட்பட மக்களின் நிலங்கள் திரும்பக் கையளிக்கவேண்டுமென்பதை வற்புறுத்துகிறோம்.

மீனவர் பிரச்சினை மற்றும் வாழ்விழுந்த பெண்கள்:

மன் மோகன் பிரதமராக இருந்தபொழுதும் மீனவர் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும் என்று நாம் கேட்டிருந்தோம்.

கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் ஒரு புறம் எங்கள் மீனவர்கள் ஆழ்கடல் சென்று சொந்தப் பிரதேசங்களில் குடியிருப்புக்களிலிருந்து மீன்பிடிக்க அனுமதிக்கப்படவில்லை; ஆனால் வாடியமைத்து மீன்பிடிக்கச் சிங்கள மீனவர் அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். எங்கள் மீனவர்களிடம் Trollers, multiday Boats பொருத்தமான வகை உபகரணங்கள் ஒருபொழுதும் இருக்கவில்லை. தென்னிலங்கைச் சிங்கள மீனவர்கள் தடைவிதிக்கப்பட்ட உபகரணங்களைப் பாவித்தே மீன்பிடிக்க இராணுவம் பாதுகாப்பளிக் கின்றது. இதனிடையே சீன கப்பல்களும் மீன்பிடிப்பதாக தகவல் வருகின்றன. மறுபுறத்தில் இந்த ஜந்து ஆண்டுகளில் தான் மிக அதிகமாக இந்திய மீனவர்கள் இலங்கைக் கரையோரங்களிலும் ஆழ்கடலிலும் மீன் வளங்களை வாரிக்கொண்டு செல்வதால் கரையோரக் கடலில் கூட கிடைக்கும் சந்தர்ப்பத்திலும் எம்மீனவர்கள் மீன்பிடித்துத் தம்வாழ்க்கையை நடத்தமுடியாமல் இருக்கின்றனர். இதுபற்றியும் மீனவர் பிரச்சினைக்கு விரைந்து தீர்வு காண வேண்டும் என்றும் வெளியிறவுத்

துறை அமைச்சர் கல்மா சுவராஜ் மற்றும் வெளியிழவுச் செயலாளருடனும் பேசியிருக்கின்றோம். வாழ்விழந்த 80,000 பெண்கள் பற்றி, பெண் வெளிநாட்டமைச்சரிடம் பேசினோம்.

நிலத்தடி நீரும் இரண்ணமடு நீரணை மற்றும் ஆறுமுகம் திட்டமும்

நீண்ட பல ஆண்டுகளாக யாழ்ப்பானம் வரண்டு விடப்போகிறது என்றும், நிலத்தடி நீர் நீர்ந்துகள் கொடிய நோய்கள் வரக்கூடியவுக்கு மாசடைந்து வருகின்றன. என்ற ஆய்வுகள் அதிர்ச்சியானவை மட்டுமல்ல மனிதகுலத்திற்கு ஆபத்தை விளைவிக்கக்கூடியதுமாகும்.

உலக முழுவதும் (Global warming) வெப்பம் அதிகரிப்பதுவும் பனிமலைகள் உருகி வருவதும் மழை சீர்றுப் பொழிவதும் காலநிலையில் மாற்றங்களையும் உருவாக்கிவருகின்றது. மழைநீர் கூட இரசாயன கலவையுடனோன் பெய்கிறது. நிலத்தினும் நீரினும் சண்ணாம்புக் கற்பிரதேசங்களை குறிப்பாக இலங்கை வட பகுதி யாழ்ப்பானப்பிரதேசத்தில் இரசாயனக் கலவைகள் ஊடறுத்து நிலத்தடி நீர்த்தடாகங்கள் வரையும் சென்றுவிடுகின்றன. அந்த நீரை வேளாண்மைக்கோ, குடிநீராகவோ குடிப்போமானால் நெற்றேயன் மற்றும் குளோறைநட்கலந்து இருக்கின்ற போது நோய்கள் உண்டாகின்றன. அதற்கும் மேலாக மலசல்கூடங்கள் கட்டற்று பாதுகாப்பற்று கசிந்து பரவ உடல்நலப்பாதிப்பை ஏற்படுத்திவிடப்போகின்றது.

இதனைக் கருத்திற் கொண்டுதான் இரண்ணமடு நீர்ப்பாசன மற்றும் குடிநீர்த்திட்டம் ஆசிய அபிவிருத்தி நிறுவனத்துடன் இணைந்து வகுக்கப்பட்டது. இதற்காக பல ஆய்வுகள் நிபுணத்துவம் வாய்ந்தவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன. அத்திட்டம் வரவேற்கக் கூடிய ஒன்று தான். ஆனால் அத்திட்டத்தைக் கொண்டு செல்வதில் விவசாயிகளை அனுகி நம்பத்தகுந்த வகையில் நிறைவு செய்வதில் குழப்பம் ஏற்பட்டுவிட்டது. இருப்பினும் விவசாயிகளின் நம்பிக்கையைப் பெறும் வகையில் மாற்றுக் கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டபொழுது வடிவமைக்கப்பட்ட அத்திட்டத்தில் சிறியளவு திருத்தங்களைச் செய்து மறுபக்கத்தில் ஆறுமுகம் திட்டத்தையும் பரிசீலித்து மேம்படுத்தினால் குடிநீர்த்தேவை யையும் நிறைவேற்றலாம் என்ற முறையில் நாம்

அத்திட்டத்தை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு மழை தில்லை. இரண்மடு வற்றி வரண்டு கிடக்கிறது. பல கேள்விகளை எழுப்பி நிற்கிறது. அதை விட முக்கியம் நூறு ஆண்டுகளாக நாம் விட்ட தவறு மழைநீரைத் தேக்காமல் விட்டதுதான். இதுமிகப்பெரிய தீங்காகும். இப்பொழுதாவது அரசும் மாகாண சபையும் உள்ளராட்சி மன்றங்களும் அதிகாரமளிக்கப்பட்டு தேவையான நிதியைத் தேடி மழைநீரை சேரிப்பதுதான் மாற்றுக்கிட்டமாக இருக்கவேண்டும். மேலும் நிபுணத்துவ ஆய்வுகளும் திட்டமிடலும், நிதியைப் பெறவேண்டிய உடன்பாடுகளும் தேவையாகும். இப்பொழுது மழையின்மையால் குறிப்பாக வப்பகுதிப் பிரதேசங்கள் வரண்டு கிடக்கின்றது. இதற்கு உடன் போதிய நிவாரணம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும்.

நில ஆக்கிரமிப்பும் மீள்குடியேற்றமும்

உதாரணமாக வடக்குக்கிழக்கு மாநிலத்தில் தமிழ் முஸ்லீம் மக்களுக்குச் சொந்தமான பாரம்பரியமானதும், பாரதீனப்பட்டு வருபவையுமான நிலங்களும் சொத்துக்களும் பகற்கொள்ளை போல இராணுவத்தாலும் பொத்த தீவிர சக்திகளினாலும் ஆக்கிரமிக்கப்படு கின்றன. அந்த நிலங்களுக்குச் சொந்தமான குடியிருப்பாளர்கள் 25 ஆண்டுகளாக அகதி முகாம்களில் சொந்த மாநிலத்திலும் குறிப்பாக இந்தியாவிலும் இரண்டு இலட்சம் பேர் வரையில் தஞ்சமடைந்துள்ளனர். இப்பொழுது இந்திய அரசுத் தகவலின்படி கூட 121000 மக்கள் அகதிகளாக உள்ளனர். அதைவிட நிலமற்றவர்கள் தொழிலற்று வாழ்வாதாரமற்றவர் தொகையும் பெருகிவருகிறது. அகதிமுகாம்களிலும் நண்பர்கள் வீடுகளிலும் ஒரு இலட்சம் பேர் வரையில் உள்ளாட்டில் அகதிகளாக உள்ளனர். அந்த நிலங்களில் இராணுவமும் அரசும் வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுக் கொள்ளை இலாபம் சம்பாதிக்கின்றனர்.

அதேவேளை இந்நாட்டில் பாதுகாப்பில்லை என்ற மனவேகத்தில் வேறுநாடுகளுக்குத் தப்பி ஓடுகின்றனர். இதுளை அரசு சார்பானவர்களே ஊக்கப்படுத்துகின்றனர். அன்மைக்காலங்களில் தென்னிலங்கையில் அம்பாந் தோட்டைக் கடலோரங்களிலிருந்து கடத்தல் காரர்கள் இம்முயற்சிகளில் ஈடுபட்டமை வெளிப்பட்டிருக்கிறது. கிழுக்கில் திருகோணமலையில் சம்பூர் பிரதேச மக்கள் கடந்த ஜந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக மீளக்குடியேற மறுக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்திய நாடு சம்பூரில் மின்

நிலையம் நிறுவ 500 ஏக்கர் நிலம் எடுத்துகொண்டது. சம்பூர் மக்கள் ஏனைய பிரதேசத்தில் மீளக்குடியேற்றப்படுவர் என புரிந்துளர்வதன் இருந்த பொழுதினும் இந்திய அரசும் அந்த மக்களுக்கு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தவில்லை. இந்த நிலைதான் வன்னியிலும் மட்டக்களப்பினும் அம்பாறையிலும் ஏற்பட்டுவருகிறது.

அண்மையில் பாரதப்பிரதமர், வெளியுறவுத் துறை அமைச்சரிடமும் இவ்வகுதிகள் பற்றிப் பேசியிருக்கிறோம். இந்தியாவில் தமிழ் மாநாட்டில் அகதிகளாக 115 முகாம்களிலும் வாடகை வீடுகளிலும் உள்ள இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் மீண்டும் அவர்கள் விருப்பத்தினை அறிந்து அவரவர் சொந்த நிலத்தில் மீளக்குடியமர்த்தப்படவேண்டும். அவர்கள் தங்கள் சொந்த நிலங்களிலேயே மீளக்குடியேற்றப்படுவதையும் அவர்களின் பாதுகாப்பையும், வாழ்வாதாரத்தையும் உறுதிப்படுத்த வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். ராஜபக்கி அரசுக்கு இதுவும் ஒரு பொறுப்பையும், நெருக்கடியையும் ஏற்படுத்துவதுமாகும்.

இதுவரையில் 2003ஆம் ஆண்டு உயர்நீதிமன்றத்திலே என்னுடைய பெயரில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட வழக்கில் பிரதம நீதியரசர் சுரத் என் சிலவா குழாத்தினர் எனது வழக்கில் எமக்கு இடைக்காலத் தீர்ப்பொன்றை வெளியிட்டனர். அத்தீர்ப்பு முழுமையாக மதிக்கப்பட வில்லை. இப்பொழுது நில உரிமையாளர்களால் யாழ் ஆயர் உட்பட 2176 வழக்குகள் உயர்நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளன. நீதி இன்னும் கிடைக்கவில்லை. 2176 அகதி மக்களின் அடிப்படை உரிமைக்காக நில ஆக்கிரமிப்புக்கெதிராக ஜனநாயக அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் மனித உரிமை மீறல்களுக்கெதிராக உயர்நீதிமன்றத்திலே நடைபெறும் வழக்குகள் திரு. கனகாஸ்வரன், சுமந்திரன் முதலான வழக்கறிஞர் குழாம்கள் ஊதியமின்றி பல ஆண்டுகளாக வாதாடி வருகின்றனர். அவர்களுக்கும் மனித உரிமைகளுக்காக வாதாடும் ஏனைய வழக்கறிஞர்களுக்கும் இச்சந்தரப்பத்தில் நன்றி கூறக்கடமைப் பட்டுள்ளன. இத்தகைய நிலைமைகளில் சைப்பிரஸ் - துருக்கி தொடர்பில் விளிடோவின் சர்வதேச வழக்கில் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்புக்கள் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும். அவை உதவியாக இருக்கும்.

சந்தைப் பொருளாதாரமும் ஆக்கிரமிப்பும்

போர் முடிந்ததிலிருந்து ஜந்து ஆண்டு காலத்திலும் அபிவிருத்தி என்ற போர்வையில் பெருமதலாளித்துவத்தின் இறக்குமதி, தென்னிலங்கை உற்பத்திப் பொருட்களின் இறக்குமதிச் சந்தைகள் திறக்கப்படுகின்றன. இதனால் வடபகுதி, யாழ்ப்பாண வர்த்தகம் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது. சிறுவியாபாரிகள் பாதிக்கப்படுகின்றனர். சந்தைகளில் சொந்த உற்பத்திகளை விளைச்சல் உற்பத்தி செலவைக் கூட ஈட்டமுடியாதளவுக்கு வீழ்ச்சியடைந்து வருகிறது. வங்கிகள் ஏராளமாக திறக்கப்பட்டுள்ளன. பெற்ற கடனை ஈட்ட முடியாத நிலையும் புதிய கடன்களை விவசாயிகள், தொழில்துறையினர் பெற்முடியாத நிலையும் பெரும்பாலான வங்கிகள் கூட நட்டத்திலிருப்பதையும் வேலைவாய்ப்பும் அற்ற ஒரு நிலைதான் அபிவிருத்தியின் பெயரால் இடம்பெற்றுள்ளது. ஒரு காலத்தில் வேளாண் விளைச்சல் மற்றும் மீன் முதலியன 300க்குக் குறையாத வெளிகள் கொழும்புக்கு தென்பகுதிக்கு தினமும் கொண்டு சென்றன. இவ் விடயத்திலும் மாற்று நடவடிக்கைகள் தேவை.

ஐ.நா. யுனிசெல் (unicef) நிறுவன அறிக்கைகளின் படி 70 - 80% குழந்தைகளும் கர்ப்பினித் தாய்மார்களும் ஊட்சசத்தற்றவர்களாக கடந்த 20 ஆண்டுகளாகவே வடக்குக்கிழக்கு மாநிலங்களில் உள்ளனர் என்று கூறுகின்றது. அதற்கும் மேலாக போரின் காரணமாக 80க்கும் வாழ்விழுந்த இளம்பெண்கள் வாழ்வாதார மற்றும் வாழ்க்கைத்துணையற்றும் எதிர்காலமற்றவர்களாய் ஏங்கியிருக்கிறார்கள். இந்த வாழ்வற்ற முழு மனிதகுல வளர்ச்சியற்ற விடயங்களில் மனிதாபிமான அடிப்படையிலான திட்டமிடல் அவசியமாகும். வாழ்விழுந்தவர் களுக்கு மறுவாழ்வு ஊக்குவிக்கப்பட்டு உதவிகள் வழங்கும்.

மூலவளாங்கள் சுரண்டப்படுதல்

வடக்குக்கிழக்குப் பகுதிகளின் மூலப்பொருட்கள் இல்மனைட் முதல் சண்ணாம்புக்கல் மணல் முதலானவைகள் அரசும் அடியாட்களினாலும் கொள்ளளையிடப்பட்டும் பெரும் இலாபங்களை சுரண்டுவதாக வுமே பெரும் வர்த்தகம் நடைபெறுகிறது. இதன் இலாபங்களில் அவ்வப்பிரதேசங்களும் அவ்வப்பகுதி மக்கள் உழைப்பாளிகளுக்கும் கிடைக்கவேண்டும். குறிப்பாக வடபகுதியில் மீன்வளம் பொருளாதார ரீதியில் பெரும் வருமானத்தை ஈட்டக்கூடியதொன்றாகும். அதன்

உற்பத்திகள் திட்டமிடப்படாமல், சுற்றுத்தொழுது அரசும் அரசின் அடியாட்களும் இயக்கங்களும் கொள்ளையடித்து வருகின்றன. முறையாக அத் தொழில் உற்பத்தியும் பயன்படுமானால் அதன் வருமானம் அப்பிரதேசங்களுக்கும் அத்தொழில் ஈடுபடுவோருக்கும் பங்குகள் இலாபங்கள் செல்லமுடியும்.

பணவளமும் பயன்பாடும்

உயிரெப் பணயம் வைத்து சீவப்படும் கள்ளு விற்பதற்குத் தடை. சீவப்படும் கள் பெருமளவில் நிலத்தில் தினமும் ஊற்றப்படுகிறது. அக்கள்ளிலிருந்து மதுபானம் தயாரிக்க வேண்டுமென்பதில்லை. அவ்வாறு மதுபானம் தயாரித்தாலும் அரிய மருத்துவ பானமாக்கி மக்கள் பாவனைக்கும் ஏற்றுமதிக்கும் உரிமையாக்கப்பட முடியும். அதைக் கையாள்வதற்கு உள்ள கூட்டுறவுத்துறையும் சீர்குலைக்கப்படுகிறது. கள்ளு பதநீராகவும், புளிக்காமல், வெறிணட்டமற்றதாக மக்கள் மருந்தாக ஒரு ஆரோக்கியமான பானமாக மக்கள் பருகலாம். அதைவிட தெற்கிலிருந்து செயற்கையாகவும் இறக்குமதி செய்து கள்ளு விற்பனை செய்யப்படுகிறது. சாராயம் வைன் போன்ற மதுபானம் விற்பனைக்கு தாராளமாக அனுமதிக்கப்படுகிறது. பெரு வருமானம் அரசினாலும் முதலாளிகளினாலும் முகவர்களினாலும் ஈட்டப்படுகிறது. எம்மக்கள் இளம் சமுதாயம் இதனால் சீரழிகிறது. எமது உள்ளூர் உற்பத்திகளும் வருமானமும் சுரண்டப்படுகிறது. கொள்ளையிடப்படுகிறது. இத்துறை வடக்கு மாகாணசபையிடமும் கூட்டுறவுத் துறையிடமும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அந்தச் சலுக மக்கள் நலன்களுக்கு அந்த இலாபம் பங்கிடப்படவேண்டும்.

உள்ளூர் ஆட்சி சபைகள் எம் ஆளுகையில்

தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் ஆளுகையிலுள்ள உள்ளூராட்சி சபைகளின் வரவு செலவுத்திட்டத்தை சில சபைகளில் தோற்கடிக்கச் சில உறுப்பினர்கள் அதுவும் மத்திய ஆளும் கட்சிஉறுப்பினர்களின் ஆதரவுடன் தோற்கடிக்க எடுத்த முயற்சிகளை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது. அதே நேரத்தில் ஜனநாயக விழுமியங்களை மதியாமலும் ஊழலில் ஈடுபட்டார்கள் என்று சுமத்தப்பட்ட குற்றங்களில் சம்மந்தப்பட்ட சில சபைகளின் தலைவர்களையும் நாம் ஏற்கமுடியாது. ஊழல் பேர்வழிகளுடன் நாம் எந்த வகையிலும் சமரசங் செய்யமுடியாது.

தவறியெழுத்தவர்கள் பொதுநலன்களுக்கு விரோதமாகச் செயல்படும் உறுப்பினர்களுக்கெதிராக நடவடிக்கை எடுத்தால் அதற்கெதிராக நீதிமன்றங்களை நாடி எம் நடவடிக்கைகளை முடக்கும் கைங்கரியங்களிலும் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். இதனால் நாம் துன்பம் அடைந்திருக்கின் நோம். பல சபைகள் சிறப்புடன் செயல்படுகின்றன. அவ்வேலையில் மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெறவேண்டி சில நடவடிக்கைகளை முன்னடிப்பதிலும் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் உள்ளுராட்சி மன்றங்கள் நீண்ட காலத்தின் பின் 2011 தேர்தல்களின் பின் மிகப்பெரும்பாலும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் ஆளுகைக்குள் வந்தும் பல சபைகள் போதிய வருமானம் இல்லாமலும் அதனால் அபிவிருத்திப்பணிகளை செய்யமுடியாமலும் உள்ளன. இச் சபைகள் வினாத்திறன் மிக்கதாகவும் ஆளுமையுள்ளாவாகவும் செயற்பட வேண்டும். அதற்கு அரசின் சிறப்பான உதவியும் ஒத்துழைப்பும் கிடைக்க வேண்டும். மாகாணசபைகள் முழுமையான பகிரப்பட்ட அதிகாரங்களுடன் உள்ளுராட்சி சபைகளையும் வழிநடத்தக்கூடிய அதிகாரங்களையும் கொண்டிருக்க வேண்டும். உள்ளுராட்சி மன்றங்களுக்கும் அதிகாரங்கள் மேலும் பகிரப்படவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அடிமட்டத்திலிருந்து ஜனநாயகமும் ஆளுமையும் தலைமைத்துவமும் தழுத்தோங்கமுடியும். பிரிட்டன், கனடா முதலான நாடுகளில் உள்ளுராட்சி மன்றங்களுக்கு “பொலிஸ்” அதிகாரம் மருத்துவமனைகள் பராமரிப்பு உள்ளார் கல்வி, சுகாதாரத்துறைகளில் அதிகாரங்கள் பல தசாப்தங்களாகவே வழங்கப்பட்டுள்ளன என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். இதற்கென ஒரு, தரம் மிக்க குழு ஒன்று நியமிக்கப்பட்டு இச் சபைகளின் நிலவரங்கள் திரட்டப்படுதல் வேண்டும்.

வடக்கு மாகாணசபை

வடக்கு மாகாணசபைக்கு அப் பிரதேச அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு என 5831 மில்லியன் அரசு ஒதுக்கிவிட்டதாக அரசு அறிவித்தது. ஆனால் நாமறிந்த வகையில் 1876 மில்லியன்கள் மட்டுமே தான் மாகாணசபைக்குச் சேர்கிறது. ஆனால் 3955 மில்லியன்கள் வரையில் மத்திய பொருளாதார அமைச்ச, பசில் ராஜபக்சவே கையாள்கிறார் என்று தகவல் இருக்கிறது. தமிழ் மக்களின் கொள்கை

மற்றும் தமிழ்நாட்டை ஆளும் தன்னாட்சி உரிமை மீது மத்திய அமைச்சரே பேரர் பேசுகிறது. வடக்கு மாகாணசபையை தெரிவு செய்த மக்களின் தீர்ப்பை தென்னிலங்கை அரசு ஏற்க மறுக்கிறது. அத்தடன் ஆளுநரும், பிரதம செயலாளரும் வட மாகாண சபையின் மறைமுக நிர்வாக மொன்றை நடத்துகின்றனர். அரசும் பின்னால் ஆதரவு வழங்குகிறது. மக்களின் நம்பிக்கையைக் குலைக்க எடுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு இந்த நடவடிக்கைகள் ஜனநாயக விரோதமானதும் மக்கள் அளித்த ஜனநாயகத் தீர்ப்புகளுக்கு எதிரானதுமாகும். இதனால் மாகாணசபையை முடக்கி மக்களையும் மாகாண நிர்வாகத்தையும் சலிப்படையச் செய்யும் உள்நோக்கத்துடன் தென்னிலங்கை அரசு செயல்படுகிறது என நாம் குற்றஞ்சமத்துகிறோம்.

போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களின் பாதிக்கப்பட்டுள்ள மக்களின் நலன்களுக்காக அபிவிருத்திக்காக உதவுவதற்குப் பல நாடுகள் வெளிநாடுகளிலுள்ள எம் இன உறவுகள் வாக்குறுதி அளித்தன. அதற்குப் பல தடைகள் போடப்படுகின்றன. பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் பயணடையக் கூடியதாய் மனிதாபிமானப் பணிகளை அவர்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட வடக்கு மாகாண சபை கையாள்வதற்கு வசதியாக "மனிதாபிமானப் பணிக்கான அதிகாரசபை" ஒன்றுக்கு அரசு தடை விதிக்கிறது. சர்வதேச உதவிகளுக்கும் பல நாடுகளில் வாழும் எம் உறவுகளுக்கும் பாதுகாப்பு அமைச்ச தடைகளை விதிப்பதன் மூலம் அவர்கள் தம் உறவுகளுடன் தொடர்புகொள்ளவோ உதவிகளைப் பெறவோ முடியாமல் செய்யப்பட்டுள்ளது பெரும் கேபாடுகள். வடக்கு மாகாண சபைத் தேர்தலில் எம் மக்கள் ஆளுநர், அமைச்சர்கள், இராணுவத்தினர் தலையீடுகளுக்கு அஞ்சாமல் புதிய தென்புடன் மிகப் பெருமளவில் தங்கள் ஜனநாயகக் கடைமையை திடசங்கற்பத்துடன் வெளிப்படுத்தியிருந்தனர். அந்த மக்கள் வைத்த நம்பிக்கையைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பும் கடப்பாடும் எமக்கு உண்டு.

உயர் நீதிமன்றில் வருஞ்சக வழக்குகள்

நிகழ்காலத்தில் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சிக்கெதிராகவும் கட்சியின் யாப்புக்கு எதிராகவும் வடக்குமாகாணசபைத் தேர்தல் தொடர்பில் எம்மால் முன்வைக்கப்பட்ட தேர்தல் அறிக்கைக்கு எதிராகவும் உயர் நீதிமன்றத்திலே எட்டு வழக்குகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளமையை

யும் சிங்கள பெளத்த தேசிய வாத தீவிர சக்திகளும் தமிழரசுக்கட்சியையும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பையும் தடை செய்ய வேண்டும், எங்களை கைது செய்ய வேண்டுமென்றெல்லாம் கூக்குரவிடுவதையும் அறிவீர்கள். “ சுயநிர்ணய உரிமை எம்மின்தீற்கு உண்டு” என்று நாம் கோருவதையும் அரசியல் தீர்வுக்கு தமிழருக்குத் தன்னாட்சியும் மத்தியில் இணைப்பாட்சியும் எனும் தத்துவத்தை முன்வைப்பதையும் ஏதோ பிரிவினைக்கு வித்திட்டுள்ளார்கள் என்று விஷயம் பிரசாரங்களை செய்தும் வருவதை யாவரும் அறிவீர்கள். இதற்கு அஞ்சி நாம் எம் கொள்கைகள், இலட்சியங்களை விட்டுக்கொடுக்கமாட்டோம் என்பதைத் தொல்வித்துக் கொள்கின்றேன்.

ஊடகத்துறை அச்சுறுத்தல்கள்

ஊடகத்துறைச் சுதந்திரத்திற்காகப் போராடிய, சுசந்த தேசப்பிரிய மற்றும் பலர் வெளிநாடுகளில் தஞ்சமடைந்துள்ளனர். பலர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். ஊடகத்துறை நிறுவனங்கள் அச்சுறுத்தல்கள் தொடர்கின்றன. ஊடகவியலாளர்களுக்கு எதிராகப் பொய்வழக்குகள் அச்சுறுத்தல். இந்நிலமை ஜனநாயகத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள பெருங்கேடாகும்.

பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குமு

(அ) இந்த நாட்டின் இன்றைய அரசியலமைப்பில் ஜனநாயகத்தின் மூன்று தூண்களில் ஒன்றான நீதித்துறைச் சுதந்திரம் கேள்விக்குள்ளாகியிருக்கிறது என்பதையும், ஒரு சிறு அதிகாரத்தைக்கூட தமிழ்மக்களுக்கு விட்டுவைக்க முடியாது என்பதும் “திவிநெகும்” த்திற்கு எதிரான வழக்கிலும் நிருபிக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) உயர் பதவி வகித்த பிரதம நீதியரசர் கலாநிதி சிராணி பண்டாரநாயக்க சீங்களைப் பெண் ஆளாலும் அவர் “திவிநெகும்” பிரேரணை மீது வழங்கிய ஒரு தீர்ப்பு எமக்கு சாதகமானது ஆனால் அரசுக்கு கோபத்தைத் தந்துவிட்டது. அதனால் பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குமுனினால் அரசாங்க உறுப்பினர்கள் நினைத்தவாறு அவர் நீக்கப்படமுடியும் என்பதேயே எடுத்துக் காட்டியுள்ளது.

(இ) அரசியல் தீர்வுக்குத் தமிழ்த்தேசியக்கூட்டமைப்பு பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குமுனிவுக்கு வரவேண்டுமென அழைக்கிறது அரசு. பிரதம நீதியரசரையே நீக்குவதற்குப் பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குமு எதிர்கட்சி உறுப்பினர்கள் இல்லாமலே அரசாங்கத் தரப்பினர் மட்டும் கூடித்

தீர்மானத்து பிரதம நீதியரசரை நீக்கிவிட்ட உதாரணத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இனப்பிரச்சினைத் தீர்வு விடயத்தில் பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குமு எப்படித் தீர்மானத்தை எடுக்கும் என்பது தெரிவானதே.

இத்தகைய பாராளுமன்றத் தெரிவுக் குழுவில் எப்படி நம்பிக்கையை வைக்க முடியும்?

இலங்கைக்கான அரசியலமைப்பில்

ஒற்றையாட்சி அரசியலமைப்பு ஒழிக்கப்பட்டு, “மாநிலங்களின் அல்லது பிராந்தியங்களின் ஒன்றியம்” எனும் கூட்டாட்சித் தத்துவம் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். முழுமையான உச்ச அதிகாரப் பகிர வொன்றில் தமிழ் மூஸ்லீம் பிரதேசங்களின் தன்னாட்சி உரிமை உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறை நீக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் மாற்றுவதைவிட பேரினவாதக்காள்கை களும் அகற்றப்பட்டு தேசிய இளங்களின் ஜனநாயக உரிமைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவும் வேண்டும். 18ஆவது திருத்தச் சட்டம் நீக்கப்பட்டு ஆகக் குறைந்தது 17ஆவது திருத்தச் சட்டமாவது மீட்கப்படவேண்டும்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் 1956இல் திருமலை மாநாட்டுத் தீர்மானத்தில் மூன்று விடயங்களை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

- (1) சமஷ்டியின் ஓர் அங்கமாக “ஓர் சுயாட்சித் தமிழரசு” என்ற கட்சியின் நோக்கத்தை ‘சுயாட்சித் தமிழரசும் மூஸ்லீம் அரசும்’ என்று தீர்மானித்தது
- (2) நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டை உறுதி செய்வதும் சுயநிர்ணய உரிமையும் தன்னாதிக்கமும் உள்ளதும் இணைப்பாட்சி முறையில் ஜனநாயக யாப்ப முறைக்குட்பட்ட ஒன்று அல்லது மேற்பட்ட மொழிவாரி அரசுகளை உருவாக்கவேண்டும்
- (3) 1957கும் ஆண்டு “ஆகஸ்ட்” 20ஆம் நாளுக்கு முன் இந்நாட்டில் இணைப்பாட்சி ஒன்றியம் ஒன்றை உருவாக்கப் பிரதமரும் பாராளுமன்றமும் தவறுமிடத்து இவ்விலட்சியத்தை அடையக் கட்சி சாத்வீக முறையில் நேரடி நடவடிக்கையில் இறங்குவதையும் தீர்மானித்தது. போராட்டக்குமு அமைத்தது. அடுத்து கட்சியின் 7ஆவது மாநாடு யாழ்ப்பாணத்தில் 1961 ஜூவரி 21ல் சீ.ஆ. இராசமாணிக்கம்

தலைமையில் ஆரம்பமானது. அந்த மாநாட்டிலேதான் 1961 சுத்தியாக்கிரகப் போராட்டம் அறிவிக்கப்பட்டது.

இந்த 15ஆவது மாநாட்டில் இதையொத்த ஒரு தீர்மானத்தை எடுக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளோம்.

1961சுத்தியாக்கிரகமும் தமிழரசு முத்திரையும்

1961 பெப்ரவரி 20 யாத்திப்பாணத்தில் சுத்தியாக்கிரகப் போராட்டம் ஆரம்பித்தது. அப்போராட்டத்தில் மாணவராயிருந்த நானும் கலந்துகொண்டேன். 1961 ஏப்ரல் 14ஆம்திகதி தந்தை செல்வா மாவிட்டபுரத்தில் “தமிழரசு தபால் சேவையைத்” தொடக்கி முத்திரை வெளியிட்டு ஆரம்பித்து வைத்தார். மாவிட்டபுரம் எனது ஊர் என்பதையும் கூறிவைக்க விரும்புகிறேன். மீண்டும் கட்சிக்கும் சுதந்திரனுக்கும் தடைவிதிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது மீண்டும் தடைசெய்கைது செய்என்று பேரினவாத சக்திகள் மிரட்டுகிறார்கள். இதற்கு நாம் அஞ்சப் போவதில்லை.

இந்த அரசினால், ஆட்சியினால், இராணுவத்தினால் பெளத்த தீவிரவாத சக்திகளினால்

- (அ) பல இலட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் வளமுள்ள வேளாண்மை நிலங்கள், குடியிருப்பு நிலங்கள், கடல் வளங்கள், கரையோரப்பிரதேசங்கள், தினமும் ஆக்கிரமிக்கப் படுகின்றன
- (ஆ) நிலத்தடியிலும் நிலத்திலும் கனிம வளங்கள் இல்மனைடு, மணல், பனைவளங்கள் கொள்ளலையாடக்கப்படுகின்றன.
- (இ) மற்றும் மனித வளம், தமிழ் மொழி, கலை கலாச்சாரங்கள், இனப்படு கொலைகள், தமிழ்மக்களின் இனச்செறிவு, சீர்குலைப்பு அதனால் தமிழ்த் தேசிய இனத்திற்கு உரித்தான ஜனநாயக அடிப்படை உரிமைகள், சுயநிர்ணய உரிமைத் தத்துவம், மனித உரிமைகள், மனிதாபிமான உருத்துக்கள் யாவுமே எம் தமிழர், முஸ்லீம்கள் தமிழ்ப் பேசும் இனப் பிரதேச மக்கள் ஆட்சி உருத்துக்கள் ஆழிக்கப்படுகின்றன.
- (ஈ) மத நம்பிக்கைகள், ஆன்ம நேயங்கள் யாவுமே எம் கண் முன்னால் பறிக்கப்படுகின்றன ஆக்கிரமிக்கப்படுகின்றன.

உ) கடந்த அறுபது ஆண்டுகளில் இடம் பெற்ற இனசுழிப்பு நடவடிக்கைகளை விட போர் முடிந்தது எனச் சொல்லியே ஆட்சி அதிகாரத்தை நிலைநாட்டிக் கொண்டிருக்கும் இராஜபக்ச அரசு ஆட்சியாளர் அவரது அடிவருடிகளினால் கடந்த ஜந்து ஆண்டு ஆட்சிக் காலத்தில் நடைபெற்ற இன அடையாளாழிப்பு நடவடிக்கைகளை சொல்லிமாளாது.

எம் தமிழ் முஸ்லீம் தேசத்தில் எம் மக்கள் இனச் செறிவை அடியோடு மாற்றியமைப்பதே (change of ethninc Composition) ஆட்சியின் திட்டமாகும்.

பாரதப் பிரதமர் திருப்தி

இவற்றைப் பற்றியெல்லாம் தலைவர் திரு. சம்பந்தன் 23.08.2014 புதுப்பிடல்லியில் பிரதமர் நரேந்திரமோடி முன்னால் முன் வைத்த பொழுது, பிரதமர் சொன்னார், “உங்களுடைய முகபாவங்களே உங்கள் நிலைமைகளை எடுத்துக்காட்டுகிறது. என்னை ஈர்த்துள்ளது, ஜக்கிய இலங்கைக்குள் அரசியல் தீர்வு ஒன்றைக் கோருகின்றோம். “வன்முறையை நாடவில்லை” என்பதையிட்டு நான் திருப்தியடைகின்றேன், நான் உங்களுடன் இருக்கின்றேன்” என்றும் கூறினார். அவரின் பிரதிபலிப்பை அவர் வெளியிட்ட அறிக்கையில் வெளிப்படுத்தியிருந்தார்.

அவர் நடவடிக்கைகள் பயனுற அமைவதற்கு நாம் ஒத்துழைப்பு வழங்க வேண்டும். அதனைப் புரிந்து கொண்டு கடுத்த நடவடிக்கைகளைத் திட்டமிட வேண்டியுள்ளோம்.

அதற்காக எம்மிடம் எஞ்சியுள்ள, இந்தியா உள்ளிட்ட சர்வதேசம் ஒப்புக் கொள்கின்ற ஜனநாயக வழிகளில் எது கிளர்ச்சி, போராட்டம்தான் உண்டு என்பதையும் இந்திய நாடும் சர்வதேசமும் அதைத் தெரிந்து கொள்ளும் வகையில் அந்த அடித்தளத்திலிருந்து அதற்கும் மேலாகவும் நாம் காந்திய வழியில், சாத்வீக வழியில் தருமத்தில், அறத்தில் நம்பிக்கை வைத்து எம் தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் விடுதலைக்காகவும் விடிவுக்காகவும், அதற்குத் தன்னாட்சிக்காகவும், இந்த மாநாடு, “போராடுவோம்” என்ற தீர்மானத்தை அறிவிக்கிறது.

வன்னி மண்ணிலே சென்ற சனிக்கிழமையும் காணாமல் போனோரைத் தேடி கண்ணீர் விட்டுக் கதறி அழும் தாய்க்குலத்தின் துயரத்தைக் கேட்டோம். என் கணவன் எங்கே? என் மனைவி எங்கே? என் பிள்ளை எங்கே? என்று வானுலகம் வரை கேட்க குரல் எழுப்புகிறார்கள். நீதி எங்கே கிடைக்கப் போகிறது. என்ற ஏக்கமும், ஆதங்கமும் நெஞ்சைப் பிளாக்கிறது. இதனால் இந்துமா சமுத்திரத்தில் பிராந்தியத்திலே வல்லாண்மை வலுமிக்க பாரதம், அதன் பிரதமர் கடந்த கால வெளியுறவுக் கொள்கையை விட இலங்கையில் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் தன்னாட்சியை நிலை நாட்டவும் சிறிய தேசிய இளங்களின் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளவும் புதிய கொள்கையைக் கோரி நிற்கின்றோம். அது அவசியமெனக் கருதுகிறோம். எங்கள் ஜனநாயகவழிப் போராட்டங்களை ஆதரிக்க வேண்டும் என வேண்டி நிற்கின்றோம்.

சிலப்பதிகார காவியம் தரும் பாடம்

“சிலப்பதிகார காவியத்தை வடித்த இளங்கோஅடிகள் பாயிரத்திலே”, அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறமே கூற்றாகும். என்று ஆன்மத்தைத் திறந்து அறிவித்தார்.

தன் கணவனைக் கோவலனை நியாயமற்ற முறையில் கள்வன் என்று கொள்றாழித்த பாண்டிய மன்னனைப் பவளம் பதித்த காற்சிலம்பை உடன் கொண்டு சென்று மதுரையில் அரண்மனையிலே கேட்டாள் கண்ணகி. யார் கள்வன் என்று? அந்தச் சிலம்பை சிதறுடித்தபொழுது உண்மை தெரிந்த பாண்டிய மன்னன் மூர்ச்சித்து வீழ்ந்து கிடக்கின்றான். மதுரை மாநகரம் தீப்பற்றி எரிகிறது. இதனைக் கேட்க எம் நெஞ்சம் பற்றி எளிகிறது. அந்தக் குற்றப் பத்திரிகையைத்தான் ஜ.நா.மனித உரிமைப் பேரவை சர்வதேச விசாரணை என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றி செயலாற்றுகிறது. அதற்கு நாம் ஒத்துழைப்பு வழங்க வேண்டும்.

அத்தீர்மானத்தை எடுத்த நாடுகள் மட்டுமல்லாமல் நடுநிலை வகித்த இந்தியா, தென்னாபிரிக்கா, ஜப்பான் உள்ளிட்ட நாடுகளையும் எதிர்த்து நின்றோரையும் நாம் வென்றெடுக்கவேண்டும்.

சாத்வீகப் போராட்டம்.

அத்தோடு நாம் ஜனநாயக வழியில் சாத்வீக வழியில் அந்த நாடுகளின் உலகம் முழுவதும் சிறுவிக் கிடக்கும் பத்து இலட்சத்துக்கு மேலான புலம் பெயர்ந்த எம் நெஞ்சத்து உறவுகளும் தமிழுகம் உள்ளிட்ட தமிழர் வாழும் நாட்டு மக்களும் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் ஆதரவளிக்கும் வகையில் நாம் போராட்டத்தை முன்னடுக்கவேண்டும்.

நான் சிறைகளில் அடைக்கப்பட்ட காலங்களில் இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில், பாரதி வடித்த கவிதையிலொன்று என்னசே சோர்வற்றுத் துன்பத்தைத் தாங்கும் மருந்தாக வலிமைப்படுத்தியது.

“இதம் தருமணையில் நீங்கி இடர்மிகு சிறையிப் பட்டாலும்!

பதந்திரு இரண்டும் மாறிப் பழி மிகுந்திட்டாலும்

விந்தரு கோடியின்னல் விழுத்திட்டு என்னை அழித்திட்டாலும்

சுதந்திர தேவி நினை நான் மறக்கிலேனே”

என்ற பாடலேதான்

ஜீஸ் போராட்டக்களத்திலிருந்து பிரிட்டிஸ் அரசால் கைது செய்யப்பட்ட (Terence Mc sweiny) என்ற தேசபக்தன் எழுபது நாட்களுக்குமேல் பிரிட்டிஸ் சிறையில் உண்ணாவிரதமிருந்து சாகும் வேலையில் இரத்தத்தால் வடித்த வரிகளைப் பாருங்கள் “This Contest is one of endurance and it is not they who can suffer most who will conquer” “இப் போராட்டம் தாங்கிக் கொள்ளும் சக்தியில் தங்கியிருக்கிறது. கூடிய துன்பத்தைத் தாங்குபவர்களே இறுதியில் வெற்றி பெறுவர்” என்பதுதான்.

அதற்குத் தேவையான கட்டமைப்பை ஏற்படுத்துவதற்கு ஏதுவாக தமிழரசுக் கட்சியின் உறுப்பினர்கள் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு உறுப்பினர் கூகவும் செயலாற்றுவர் எனும் உணர்வோடு உரிமையோடு கூட்டமைப்பில் அங்கம் வகிப்பர். போராட்டத்திற்கான கட்டமைப்பை ஒருமைப்பாட்டோடு உருவாக்குவோம் என்பதை அறுதியிட்டுக் கூறிக்கொள்கின்றேன். இதன் பொருட்டு “தேசிய சபை” உருவாக்கு வதற்கு முன்னின்று உழைப்பேன் என உறுதியளிக்கின்றேன். தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் மாநாடு ஒன்றும் இந்த ஆண்டில் நடத்தவேண்டுமென அழைப்பு விடுக்கின்றேன்.

இம்மாநாட்டின் மூலம் அரசுக்கு விடுக்கும் செய்தி-

1. இலங்கை அரசானது ஜக்கிய இலங்கைக் கட்டமைப்பில் வடக்கு கிழக்கு மாநிலத்தில் தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் தன்னாட்சி உரிமையை அங்கீகாரிக்கும் அரசியல் தீர்வான்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும்
2. தமிழ் இன அடையாளங்களை அழிக்கும் மற்றும் இனக்குடிப்பரம்பலை குலைக்கும் செயற்பாடுகள் நிறுத்தப்படவேண்டும் என்றும்
3. தமிழ் மூல்லீம் மக்களுக்குரித்தான் சொந்த நிலங்களில் அகதிகளாயுள்ள மக்கள் மீளக் குடியேற்றப் பொருத்தமாக அக் காணிகளை அபகரித்து நிற்கும் இராணுவத்தினர் வெளியேறிச் செல்ல உடன்நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும்
4. தமிழ்ப் பெண்கள் மீதான பாலியல் வன்முறைகள் தொடராமல் உடன் நிறுத்தும் நடவடிக்கையை அரசு எடுக்க வேண்டுமென்றும்
5. காணாமல் போனோர் விடயத்தில் அரசு உண்மையைக் கண்டறியும் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்றும் இம் மாநாட்டிலிருந்து எதிர்வரும் மூன்று மாதக் காலத்துக்குள் அரசு நம்பகத்தன்மையும் அர்த்தமுள்ளதுமான நடவடிக்கைகளையும் உறுதிப்படுத்த வேண்டும் என்றும் அல்லது ஜனநாயக வழிகளில் சாத்வீக வழிகளில் மக்களை அணிதிரட்டி போராட்டங்களில் ஈடுபடுவதென்றும் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் மாநாடு தீர்மானிக்கின்றது.

தமிழ் மக்களின் விடுதலைக்கான போராட்டத்தில் அனைத்து சக்திகளையும் அணிதிரட்டி ஜனநாயக வழியில் போராட்டங்களை நடாத்தவேண்டுமென்ற பொறுப்பை வரலாற்றுக் கடமையை நான் தெரிவு செய்து கொண்டிருக்கின்றேன். பாரதப்போரிலே யுத்தகாலத்திலே பார்த்தசாரதியாக நின்ற பரமாத்மா கிருஷ்ணன் அரச்சனையிடம் போதித்ததெனவென்றால் “கடமையைச் செய் பலனை எதிர்பாராதே” என்பதுதான். அதுதான் பகவத்கீதையின் அதிநாதம். எம் கடன் பணி செய்வது, ஆனால் அது தமிழினத்தின் விடுதலைக்காக பயனுறுவேண்டும் என்பதுதான் எம் இதய வேட்டை.

எனவே ஏற்கனவே கூறியதுபோல நாம் எல் லோரும் தமிழ்த்தேசத்தின் தமிழ் - மூல்லீம், தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் விடுதலைக்காகவும் விடிவுக்காகவும் ஒன்றுபட்டுழைப்போம் என்ற திடசங்கற்பத்துடன் உங்கள் அனைவருக்கும் மீண்டும் நன்றி கூறி விடைபெறுகின்றேன்.

“ ஒழுக்கம் விழுப்புச் துறைல் ~ ஒழுக்கம்

உயிர்நுாற் ஒய்பர் படேஷ்” வளர்ணவன்

மனிதனின், மக்கள் சமுதாயத்தின் ஒழுக்கமே உலகில் உயர்ந்த நாகரிகமாகும். அதன் அர்த்தம் தன் தாம்மொழி, பண்பாடு, நிலம், விடுதலை பெற்றாய் ஆளும்உரிமை பெற்றாய் விளங்குவதே யாகும். அதுவே மக்களின், இனத்தின், நாட்டின் வாழ்வும், வளமும் ஆகும். அதுவே உயர்ந்து மாண்பறும் நாகரிகமாகும். அதனைப் பேணிப் பாதுகாப்பதற்காகவே உலகில் ஒவ்வொரு உயிரும் போராடுக் கொண்டிருக்கிறது. அல்லது அந்த இனம் அழிந்து விடும். வரலாறு அற்றுப் போகும்.

எறும்பும் கூடத் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவே கடித்துத் தப்பித்துக் கொள்கிறது. “சிற்றெறும்பால் யான் சாகும்” என்பார்கள். அது வன்முறையல்ல.

எனவே, அந்த ஒழுக்கத்தை, நாகரிகத்தைப் பேணிப் பாதுகாப்புதற்கே உயிர் கொடுத்துத் தம்மை அற்பணிக்கிறார்கள். தியாகம் செய்கிறார்கள். அதற்காகவே உயர் நாகரிகத்தை அடைவதற்காகவே இலட்சோப இலட்சம் மக்கள் மனிதம், உயிர்கள் எம் தமிழ் மன்னில் விடைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உயர்ந்த தியாகம் எம் இனத்தின் விடுதலைக்கு வித்தாகிறது. அதன் விளைவு எம் மன்னின் மக்களின் விடுதலையே தான்.

“துன்பத்தை விளைவிப்பவர்களால்ல, அந்தத் துன்பத்தைத் தாங்கும் சக்தி கொண்டவர்களே ஈற்றில் வெற்றி பெறுவார்கள்” என்று பிரிட்டிஸ் சிறையில் சாவின் விளிம்பில் இரத்தத்தால் எழுதி வைத்தான் ஜிரிஸ் தேச பக்தன் மைக்ஸ் வைனி.

எம் தமிழர் தேசம், தமிழினம் ஈற்றில் வெற்றி பெறும். அந்த ஒழுக்கமே, உயர்ந்த நாகரிகமே உயிரினும் மேலானதாகும். அந்த நாகரிகமே வரலாறாகும்”.

மாவை. சோ. சேனாத்திராசா

